

"FARUS"

REVISTA ANUAL D'EL FAR D'EMPORDA

Any 10 - número 10 - novembre del 1986

COLL-VERD

PRODUCTES NATURALS D'ANEC
D'ELABORACIÓ ARTESANA

DISTRIBUCIÓ I
VENTA A EL BAR

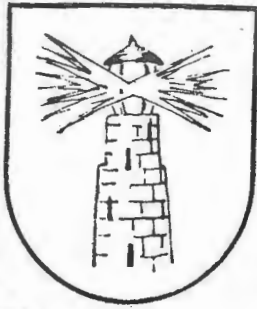
Cami del Cementiri
"Les Margeneres"

- FETGE NATURAL
- CARN FRESCA D'ANEC
- PATÉ
- FOIE GRAS
- PERNIL D'ANEC
- FUMAT D'ANEC

COLL-VERD - SOC. COOP. LIMITADA
C/ del Nord, 1 - Tel. 56 80 96
PALAU DE SDA. EULÀLIA
GIRONA

«Farus»

EQUIP TECNIC

Pere Valent
Josep Coll
Judith Jofre
Lourdes Ferrer
Quim Jofre
Laura Casanoves
Esther Jofre
Fali Santos
Carles Abril

REDACTORS

Teresa Teixidor
Pere Coll
Irene Compte
Fina Company
Benjami Marce
Julio Gonzalez
Pere Valent
Josep Mª Company
Carles Abril
Neus Clos
Josep Coll
Laura Casanoves
Daniel Lanao
Paco Ramos
Liz Uzin
Esther Rodriguez
Rafael Santos
Josep Mª Ibañez
Rodrigo de Sastroso
Lourdes Ferrer
Pitu Santos
Elvira Duch
Fina Farrero
Rosa Mª Cervera
Salomo Prat
Jaume Roviras

EDITA

" Grup de Joves "
El Far d' Empordà

IMPRIMEIX

Gràfic Art Figueres
c/ Cendrassos 5
FIGUERES

SALUTACIÓ

La present edició de la revista "Farus" té un doble significat doncs per una banda es compleixen els 10 anys de vida de la publicació , i per l'altre precedeix a la celebració del dècim aniversari de "Grup de Joves".

Seguint la nostra línia de constant superació i amb l'objectiu de fer l'any que ve una GRAN edició de la revista, hem realitzat enguany un numero en el que els temes , segons el nostre entendre, assoleixen un nivell literari ben satisfactori. Això s'ha aconseguit degut principalment a què hem augmentat el nombre de col.laboradors i també a que la nostra experiència és cada any més gran.

La nostra intenció per l'any 1987, és a més de fer un número especial de "Farus" celebrar una gran festa d'aniversari.

Per tant, demanem des d'ara , la participació activa de tot el poble i de l'Ajuntament que ens ha de proporcionar el medi essencial, per fer de la commemoració, un èxit.

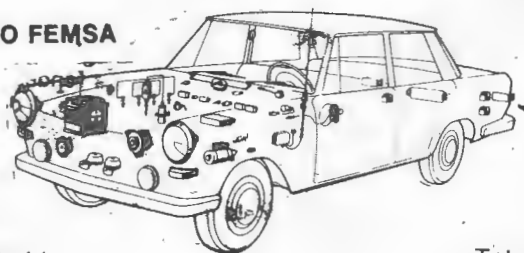
LA REDACCIÓ.

SERVICIO ELÉCTRICO DEL AUTOMÓVIL

JOAQUIN FRIGOLA SERRA

SERVICIO FEMSA

Calle PROGRESO, 11

- Tel: 50 26 47

FIGUERES

Carnisseria~Formatgeria

FRANCESC

MORET

carrer Sant Pere, 7 - Telèfon 50.67.15 - FIGUERES

Avinguda Mestral, 4 - Tel. 38.13.42 - EL PORT DE LLANÇÀ

SUMARI

BARCELONA 92	Pere Valent	4
	Josep Coll	
EL QUE CONTA UN VELL	Jaume Roviras	5
DE QUAN A PAGES HI HAVIA GALLINES	Pere Coll	6
PODER VIURE	Irene Compte	9
POESIA D' AMOR	Fina Company	10
	Benjamí Marcé	
CATALUNYA	Julio Gonzalez	11
ELS FILLS DEL GRUP DE JOVES	Pere Valent	18
LA DEBILITAT DEL POGRES	Josep M ^a Company	23
PERDUA DE VALORS	Teresa Teixidor	26
PARLEM DE LA PESTA PORCINA AFRICANA	Salomó Prat	29
EL MON RURAL	Paco Ramos	30
NEGRANEUS I ELS SET NANS EMBRIACS	Pere Valent	31
ELS VOTS DEL 86	Neus Clos	34
ENTREVISTES	Laura Casanovas	35
PROGRAMA DE LA FESTA		39
GENT, JOVENT I EL POBLE D' EL FAR	Carles Abril	40
MOVIMENT DEMOGRAFIC	Lourdes Ferrés	41
	Esther Jofre	
UN CONTE DE (EN) NADAL	Daniel Lanao	44
CA L' HEREU	Josep Coll	47
GASTRONOMIA PELS BONS GOURMETS	Laura Casanoves	49
ANECS , FOIE-GRAS I DEMES	Josep Coll	51
CONSELLS	Lourdes Ferrés	53
EFFECTES ESPECIALS	Rafael Santos	54
BELLESA	Liz Uzin	55
	Esther Rodriguez	
ONA MUSICAL	Rafael Santos	57
CINEMMA. GUIA DE L' ESPECTADOR	Josep M ^a Ibanez	59
	Pere Valent	
IN OUT MUSICAL	Rodrigo de Sastroso	63
LOGICA INFANTIL	Rosa Mari Cervera	65
DAILY COGOLLO	Pitu Santos	68
PASSATEMPS	Elvira Duch	70
	Fina Farreró	

*L' EQUIP TECNIC AGRAEIX LA COL.LABORACIO DE L'EMPRESA
" RICARD LOPEZ S.L. " QUE HA FET POSSIBLE LA MECANO-
GRAFIA D' AQUESTA REVISTA.

BARCELONA '92

El dia 17 d'Octubre l'esport i el país sencer van rebre una de les més grans alegries de la seva història. Barcelona esdevenia seu dels Jocs Olímpics de 1992.

Potser ni els propis grecs haureien pogut imaginar que prop de la última ciutat que fundaren, dos mil anys després es celebrassin els jocs que ells mateixos van deixar com a herència a la humanitat.

La voluntat olímpica de Barcelona, i els catalans, es remunta a l'any 1920 en que es demana per primera vegada la concessió dels jocs. La candidatura va ser derrotada al igual que en les dos següents ocasions en els anys 1936 i 1965.

La història de la candidatura actual comença l'any 1981, quan Narcís Serra aleshores alcalde de Barcelona exposa la idea. Acceptada al principi amb expectació va derivar posteriorment cap un gran entusiasme col·lectiu; i la candidatura es fa realitat.

Des dels inicis s'aconsegueix una absoluta unitat política i social entorn el projecte, només comparable al 11 de Setembre de 1977. L'actual alcalde Pascual Maragall, agafa el relleu del seu predecessor i es converteix en el protagonista principal de la proposta; aconseguint aglutinar al seu voltant un equip de professional entusiastes, que amb la seva tasca donen cos físic a la candidatura i la impulsen de gran manera treballant de valent en tots els fronts, sobretot en la construcció de instal·lacions esportives, sense saber ni tant sols les possibilitats reals de guanyar. Però aquestes enormes ganes de treballar han contribuït a que els membres del COI triessin a Barcelona d'entre totes les candidates.

Després de que Pascual Maragall recozot per les màximes autoritats de l'Estat, defensés el dia 16 la candidatura de Barcelona; va caldre esperar unes hores angoixants fins que el president de COI, Joan Antoni Samaranch, anunciés a tot el món, amb un darrer i opressiu parèntesi (que ja és història a Catalunya) el nomenament oficial de Barcelona '92.

Seria desitjable que tots els moments d'alegria que s'han viscut els darrers dies derivessin en un afany sòlid per assolir un gran èxit a l'any 1992, tant econòmic i social com esportiu. El succés econòmic vindrà donat per la tasca d'organització que es faci a partir d'ara, però l'èxit esportiu només sorgirà d'una potenciació de les infraestructures esportives i del recolzament decidit de l'esport, començant per l'escola.

Des de la redacció d'aquesta revista felicitem Barcelona i li donem tot el nostre suport, desitjant que tot el poble d'El Far sigui solidari amb la idea.

el que conta un vell

Us vaig a contar tot seguit
un diàleg molt bonic
quediscutien un jove i un vell
sentats davant del taulell.

Dons, el vell que presumia d'experiència
li explicava amb consciència
lo bonic i de color de roses
de les seves experiències amoroses.

Tant feia el valent i s'alabava
que deia el que no es pot creure
- Si no tens ulls per veure -
de la seva vida passada.

El jove que no era encantat
escoltava entusiasmat
pensant que no faria el "ganso"
si li sorti la oportunitat.

Però senyors, la veritat sempre endavant
que de fer-ho a parlar-ho
hi ha una diferència molt gran
i ni el més ric pot negar-ho.

Perquè cada cosa la seu temps
no volgessiu ser valents
i comportar-vos amb "Capritxo"
dons ja ho diu el ditxo:

"Dels vuit als trenta:de franc
dels trenta als quaranta:pagant
dels quaranta endavant:
pagaras lo que als altres fant"

Jo crec amb la realitat del vell
que quan se li aruga la pell
ja es pert l'esperit de volada
d'aquesta joventut passada.

Penso que no provocho
ni molt meing m'equivoco
¡no falla ! en aquest món
els anys passant per a tothom

Aquell que diu que no és veritat
és que va equivocat
es pot ser vell i honrat
però també jove i esguerrat.

Visca la vellesa i la virtut!
Visca la gran joventut!
Vica l'alegria i la salut!
que sense això el món es perdut.

JAUME ROVIRAS

(Arribada a la nostra
redacció a l'ultim
moment via telefònica.)

de quan a pagès

Catic,,catic catasques,
canten les gallines lo primer
abans de fer llurs tasques
anant sortint del galliner

Pel pati sempre transitant
les gallines busquen tiberi
i aci i allà van picant
mirant el pugui haver-hi .

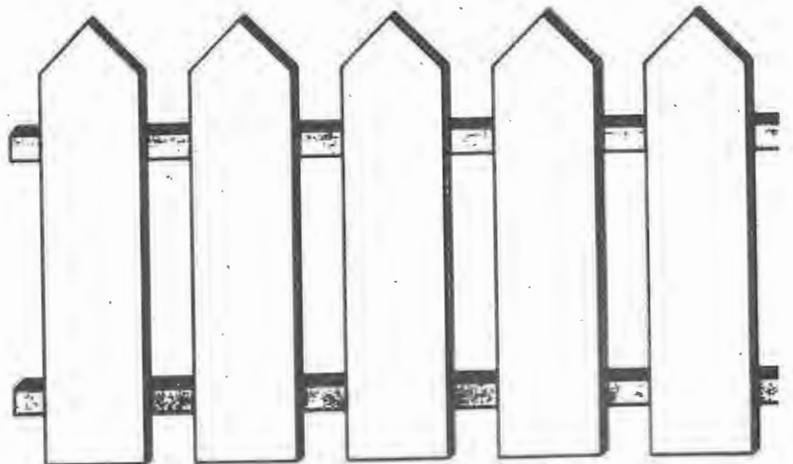
Una gallina dalt d'una figuera ?
Pluja quasi segura tindrem.
Eixa dita no és que sigui certera
però en mig d'una secada , què direm?

Dos pollastres ben tost mirant
punta per punta llurs becs
el coll estarrufat les ales penjant
fent cadascú els seus precés

De disvarats ja en saben fer
puix el seu bec tan puinxagut
forats a les saques fa , molt bé
i que gèmega ja ha rebut

El gall a la nit sòl cridar
puix és el que canta primer
sols se sent el seu cantar
ja que és el rei del galliner

Les gallines no segueixen la societat
encara que això no vingui a compte
avui van a joc molt tard,
abans es plegava molt prompte.

hi havia gallines

Per "tiues" si entenen molt bé totes corren a cercar l'aliment salten esverades del galliner per veure si faran el compliment.

Semblen de rosselles un pla a les seves testes mirant el punt de donar-les-hi el gra i totes llur cresta aixecant.

Amb ses molts i variats colors donen un bonic i escaient colorido formen a voltes uns grans cors quan de pondre benen del niu

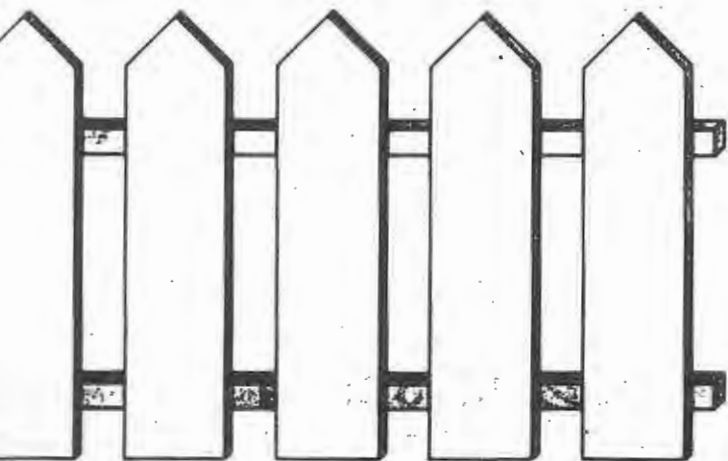
Això no succeieix molt temps puix descansen llarga temporada i llavors solsament escampen fems i d'ous en ponen alguna vegada

El mantindre-les és constant el producte n'és irregular tot l'any els hi estem tirant i pocs ous amen a cercar

com que la truita ens va bé tant si és la francesa, com no i la carn de gallina tam,bé aimem tindre-les quasi sols per això

Com que el pollastre ens sol agradar a voltes n'hi ha algun que cau aqueixos ja no se senten més cantar i llavors PARE NOSTRE ,ADEU SIAU.

PERE COLL i SALA.

- OLIVA Hnos -

calefacció - electricitat
gas - aigua

JOAN OLIVA

c/Pous i pagès B1.4

Telf: 51.13.35

figueres

ANTONIO OLIVA

C/Pasteur

Telf: 50.20.27

MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ PROVINCIAL DE GRUPS
LLETERES .-

- _ Recollida Propia de la llet
- _ Comercialització conjunta
- _ Pagament unificat.
- _ Serveis veterinaris propis
- _ Circuit privat d'inseminació
- _ Compres conjuntes
- _ Assesorament tecnic
- _ Servei de gestoria

LLETERA DE L'EMPORDÀ, S. Coop. C. Ltda.

C/. Calçada de Tapis, nº 5 baixos

FIGUERES .-

nº de tel . 50. 97.02.

N.I.F. = F- 17101395

Quan estàs sol,
perdut i sense esperança,
quan no tens consol
i et domina l'enyorança,
que important és poder estimar!

Quan a fora és negra nit
i no tens cap companyia,
quan et trobes deprimat
i et manca un xic d'alegria,
que important és tenir un amic!

**V
I
U
R
E**

Quan la lluna vol sortir,
les flors són ben adormides,
quan res ja no te sentit
ni tan sols la pròpia vida,
que important és poder pensar!

Quan les cadenes que et lliguen
amb res no es poden trencar,
quan t'amenacen i et fatiguen
i tu no et pots deslligar
que important és sentir-se lliure!

Però per damunt de tot
de tristeses o alegries,,
d'arbres sense cap brot,
ode setmanes sense dies,
que important és poder VIURE!!!

**P
O
D
E
R**

IRENE COMPTE

Estudiant de Pontós

POESIA D'AMOR

gelosia de mare

En un món de tanta fressa
quan gratificant és escoltar
com us expliqueu les coses
viscudes aquí i allà
fent caliu, sense cap pressa
desgranant a poc a poc
aire pur, perfum de roses
vespre de vora del foc

Si podés tancar la porta
a l'aire fred del carrer
i guardar-vos amb gelosia
fins l'estiu, quan tot floreix
ben segur que jo ho faria
per por que es trenqui l'esqueix
i no arrelí com voldria
dins a casa, en un bon test
on sols hi ha claror del dia
on regar-vos és alegria
on el vent si agemoleix

FINA COMPANYY

passions

Vull

que les meves llàgrimes
es fonin amb les teves
per poder fer el nostre mar;
que els teus sospirs
es trobin amb els meus
per poder fer el nostre vent;
que els teus pensaments s'adrecin
s'adrecin als meus
per fer el nostre temps,
que les teves mans
s'ajuntin amb les meves
per fer nostre el desig.
i que els teus somnis
s'abracin amb els meus
per fer el nostre món.
Amb el nostre amor
tot, fins i tot tú i jo,
serà nostre.

M'agradaria ensenyar-te
a estimar la sorra
i a aprendre a caminar-hi en la nit
que veiessis el mar
com els meus ulls el veuen,
jo voldria cantar-te cançons
enmig deles roques
i que fessis teus els meus acords,
jo només voldria
que la teva mirada
m'envoltés amb la força de l'onada.

BENJAMI MARCE

CATALUNYA

" Maleït sigui qui et vulgui mal , perquè estàs poblada de lleials
persones..."

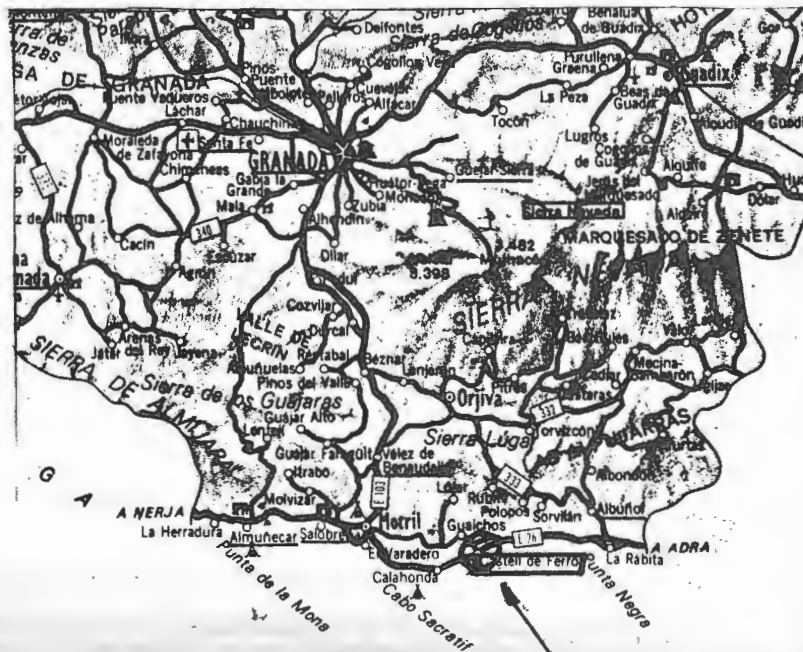
fets i noms
Pere III el Cerimoniós (1336-1387)

D'ençà que els sarraïns van anar retrocedint a "L'Alferanja", que és el nom que li havien donat a Catalunya, els comtes de Barcelona anaren incorporant, altre cop , les terres ala seva marca.

Durant els anys 1265 i 1266, Jaume I el Conqueridor amb el seu fill que es- vindria PereII , acabaren la conquesta de Múrcia. Tot i que la guerra havia provocat una gran mortaldat i un èxode considerable, als sarraïn que van voler restar a les terres murcianes, Jaume I els va permetre de continuar practicant els seus usos i costums tradicionals. Una decisió com aquesta era poc usual en un temps en que la paraula "democràcia" no existia i en els quals primava la intolerància.

Les forces de ocupació de Jaume I eren formades per un estol de 10.000 soldats catalans i aragonesos, entre molts dels quals el rei va distribuir diversos càrregs administratius i terres de conreu. La majoria d'aquests soldats que van decidir de quedar-se, eren catalans , procedents de Rosselló, del Llenguadoc, de la Provença i d'Occitània i els seus idiomes eren el català i l'occità. Anys després , amb la dominació castellana , aquests soldats perderen l'ús del seu propi idioma, tot i que segons alguns filòlegs encara és possible avui de trobar indicis de paraules catalanes entre la gent del camp murcià. El que si que persisteix encara són els cognoms catalans molt abundosos en el sud de la Península. arribant inclús fins a Granada.

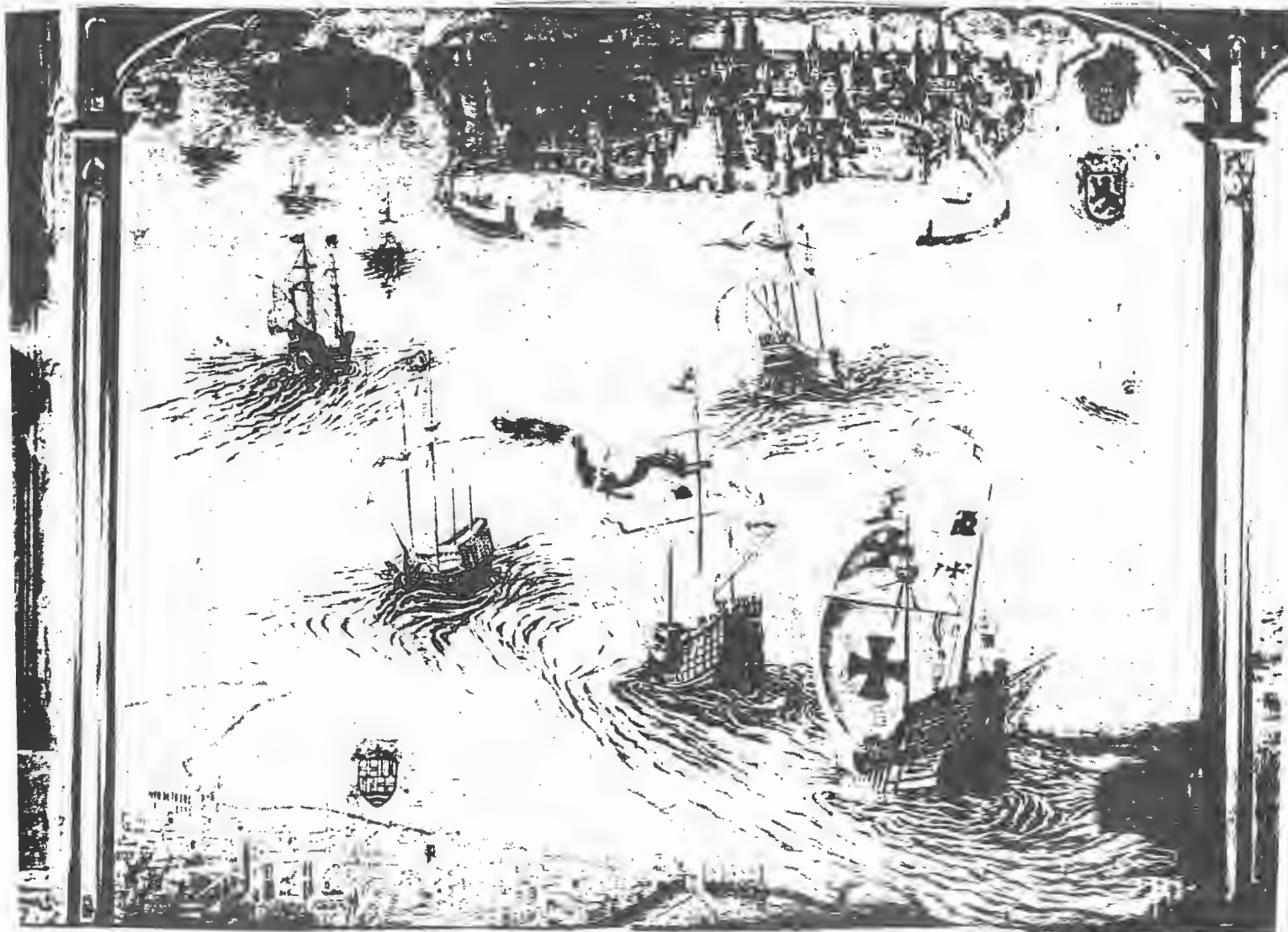
Venint de Múrcia i poc abans d'arribar a Valencia hom és troba amb dos pobles poc distanciat entre si que es diuen L'Oлива de 52.000 h. i Alfar de 150h. són dos pobles germans. Seria bo investigar si la coincidència de noms és producte de la casualitat o si al darrera s'amaga algun anònim avantpassat empor-danès. Un aspecte a assenyalar però és que al contrari del

Prossegueix però, el relat de la seva infantesa. "I quan tenia dotze anys..." , "forem armat cavaller a la santa Maria de l'Horta de Tarassona, que oïda la missa del sant Esperit nos senyim l'èspasa que preem de sobre l'altre e podiem laora haver dotze anys e entravem en los tretze que es van casar, que no podien fer ço que els homens han de fer amb llur muller, car no havíem l'edat" (Desclot, "El Llibre dels Feyts").

Als disset anys era proclamat rei, però la noblesa no catalana continuava donant-li preocupacions. Amb vint anys complerts, la seva persona i els seu nom ja infonien respecte, tant que ningú no gossava de menysprear la seva grandesa. Hom pot dir que era estimat per tots i era una estima que s'havia guanyat a pols.

El 31 de desembre de l'any 1229, quan Jaume I només tenia 21 anys, la ciutat de Palma era presa per assalt i Mallorca esdevenia catalana. La conquesta, però, va tenir un preu molt alt i en ella hi van deixar la vida molts catalans, com ara, els germans Guillem i Ramon de Moncada i en Guillem de Claramunt, Comte d'Empúries. A l'hora de l'assentament, Jaume I va potenciar la instal·lació de gent procedent de l'Empordà, per agrair-los la participació activa que havien tingut en la conquesta. era un deute que tenia el monarca amb aquesta gent, que "eren el cor de la Catalunya Vella".

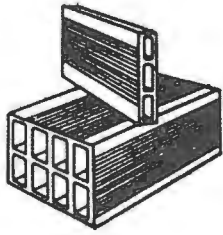
La parla mallorquina és més cantarina que la del Principat i un dels seus trets característics és l'us de l'article salat, que ja empraven els almogàvers i els catalans d'Occitània i el Llanguedoc. En Ramón Muntaner, crònica dels fets de Roger de Flor i els seus almogàvers (aquesta és una altra història, feta de lluites i victòries impossibles, que es feien realitat gràcies a uns "homens" acostumats a les penúries de les muntanyes pirinenques, que quan era necessari, lluitaven acompanyats de llurs famílies, tal com feien els seus avantpassats, doncs bé, en Ramón Muntaner ja cita en els seus escrits, que els almogàvers van batejar el Castell d'Atenes com Castell Santina, tot i que algú historiadore escriu Cetina, paraula que no sembla concordar massa amb el parlar de l'època.

En Ramón Muntaner també era empordanès. La seva casa, a Perelada, fou destruïda quan Pere II, el fill d'en Jaume I el Conqueridor, fou excomuniat per un Papa francès, i totes les terres de Catalunya "estaven a disposició del que les agafés". Els d'anjou, amb un exercit de 200.000 homes envairen Catalunya, tot arrassant l'Alt Empordà i arribant fins a Girona. Fou un saqueig martiri per als conreus i per a la pagesia, i vist amb la perspectiva de la història, hom pot considerar increïble el que van arribar a fer la ceguetat i l'ambició d'un rei de França i un Papa francès.

Tot i que no ens és possible d'allargar-nos massa, l'èpica d'aquesta història ressonà durant molts segles i atorgà a Pere II el qualificatiu pel qual és conegut: Pere II el Grant.

Parlant el llenguatge col·loquial es pot dir que els "indios" també guanyen alguna vegada i fent honor a aquella població indígena que es deia Indica, al costat de la qual fou fundada Emporion els catalans van imposar als croats. Ja fos per la pesta que afectà l'exercit francès o per les mosques de Sant Narcís, que sortien del sepulcre del Sant, el cas es que els francesos es van trobar sense aliments, perquè la flota catalana de l'admirall Roger de Llúria havia derrotat i desfet la flota convidada dels països que seguien les directrius papals. Com digueren Roger de Llúria i Pere II, "ni un peix en el mar gosarà sortir fora de l'aigua sinó porta marcat les quatre barres catalanes".

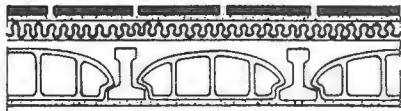
El francès que amb un exercit durament castigat per l'epidemia de peste que no disposaba d'aliments i les comunicacions del qual havien quedat tallades, el rei, ell mateix greument malalt, decidí de retirar-se i de tornar a França pel Coll de Panisars. En Pere II demanà clemència als seus homes, però un cop havien passat els malalts els almogàvers atacaren les castigades tropes franceses al crit de Desperta ferre! (desperta ferro) provocant la seva desfeta definitiva. Poc temps després ja de retorn a França, es produiria la mort del rei francès seguida de la del Papa, amb la qual cosa conclugué la croada.

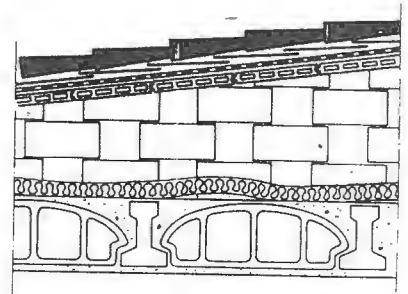
SUMINISTRES EL FAR

Pere Bartolomé

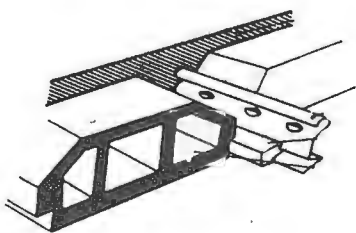
TOTA CLASSE DE
MATERIALS PER LA
CONSTRUCCIÓ:

- Totxanes, Totxos, Mahons i rejols perforats.
- Ciments, Guixos i Escaiola.
- Elements per forjats.
- Bigues de tots tipus.

- Materials de coberta. Teules i planxes defibrosaments.
- Rejols i tota mena de recobriments ceràmics.

Pere II va tenir una filla, Doña Isabel, que es casaria amb el Príncep Dionís de Portugal, convertint-se en la reina de Portugal; que gràcies a la seva bondat i dedicació a la gent humil i al seu repòs morí en santedat, essent coneguda com Santa Isabel de Portugal.

Seria bo que tots els catalans coneguessin la història dels seus avantpassats, el que van haver de lluitar i patir, sobretot la pagesia; la llei de la remensa l'obligació que tenien els pagesos d'estar lligats sempre a la terra del seu senyor feudal, com un esclau. Com poc a poc els catalans van anar adquirint la democràcia només coneguda a l'antiga Grècia. Seria bo que us contéssiu tot el que hi ha de bo en aquest poble, que no és una raça, sino com deia Josep Pla un conglomerat ètnic. Ah! si ens fèssim preguntes! El català era un poble eminentment marítim, que posseïa la més poderosa flota de vaixells de guerra i de càrrega i que tenia la Mediterrània com a "Mare Nostrum" ...i ara. Ara, el poble català sembla que viu d'esquenes al mar....I si parlessim de la primera reunió de treva, la de Toluges i de les paraules que va dirigir Pau Casals als membres de les Nacions Unides, tot recordant-los que ell pertanyia a un poble que ja havia intentat fer una Treva de Pau a Toluges, "... fa més de mil anys que nosaltres els catalans, varem iniciar aquestes treves".

Si us preguntessin quin poble va signar amb el seu rei, 150 anys abans de que es signés la "Carta Magna" anglesa, una acta similar, haurieu de respondre que foren els catalans.

Si us diguessin que el primer codi del mar, el cèlebre "Consolat del Mar" copiat per altres països europeus, era català...

Sabieu que la protecció marítima de la conquesta de Granada fou obra de la flota catalana, i que també els exercits catalano-aragonesos hi participaren per terra? Sabieu que com a "premi" d'aquests fets a als catalans se'ls va prohibir de viatjar a Amèrica o de comerciar amb les colònies a través dels seus ports? Sabieu que l'incompliment d'aquesta ordre era penat amb la mort?

L'ús del català escrit i parlat en llocs oficials fou prohibit i es fomentà la unió de famílies castellanes i catalanes "para que pierdan el uso y costumbre de su lengua". Així i tot, però la llengua catalana no es va perdre i els catalans aconseguiren al llarg dels segles, de conservar els seus signes d'identitat. Aquesta política d'anul·lació de la realitat catalana ha estat sempre seguida per alguns governants de torn, però en cada ocasió com si es tractés d'una molla que s'estira i s'arronsa, el poble català ha aconseguit de remuntar el cop i aixecar-se amb més força.

Què dirieu si us conto que els catalans també foren dels primers de la conquesta de l'Oeste tot i que tenien prohibit de viatjar a Amèrica i que la prohibició va durar 300 anys? Els catalans hi anaren i fundaren molts poblets, que avui són grans ciutats. Però aquesta ja és feina d'un altre article.

J.GONZALEZ VIVAS

Fills del Grup de Joves

Hauria de ser de domini públic, però per si un cas ho explicaré, que el proper any 1987 es compleix el dècim aniversari de la fundació del "Grup de Joves". Així totalment influïts per aquesta qüestió transcendental, en una de les reunions que es fan al local, els actuals membres del Grup es van sentir envaïts per la nostàlgia i la melanconia i deixaren anar frases històriques com les que segueixen:

-- Deu anys ja? Ens fem vells , tú!-deia el pessimista.

--Deu anys , dequè? -pregunta un de d'espistat.

--A mi ja em surten arrugues!- s'exclamava una ex-pubilla.

--Hos... deu anys!. Coll... com passa el temps!- cridava el malparlat.

Total, que amb tot això vam començar a recordar a la gent que havia passat pel grup, mitjançant la honorable fotografia que tenim penjada a la pared; fins que un va pronunciar la frase màgica:

--Però us hi heu fixat? Tots estan emmainadats!!

I és clar vam començar a pensar i com són les pubilles i els hereus dels antics membres? Quan siguin grans, seran bombers? Són o eren ploraners de petits? Seran alguna vegada membres d'algun "Grup de Joves" per seguir la tradició?

Per contestar aquestes questions i més, vaig agafar la càmera i ja em teniu fent fotos a dojo. Després d'haver esquivat amb la meva diplomàcia habitual, preguntes del tipus "Eh que el meu és el més maco de tots?"

Us ofereixo el resultat de la odisea.

L'Isaac Roig des de casa seva, sembla que digui: "Veniu aquí que jugarem tots plegats" mentre l'ós s'ho mira.

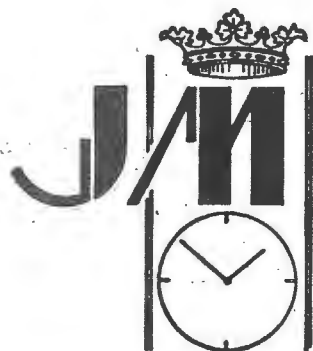
No sè si en Xavier Carbonell, se-
rà o no camioner, però el cert és
que ens avisa de que no ens en
deixarà passar ni mitja.
Es terrible aquest nano!!

En Roger Oliva que fa poc que
ha arribat al món, deu estar
pensant: "I aquests què mi-
ren?". "I tú, amb aquests
ullaços?".

Ricard Vilanova, que és tot un homenet
està més feliç que un gingol i dedi-
ca a tots un somriure.

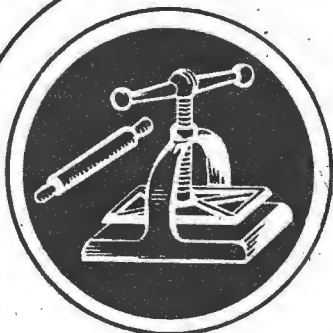
Joaquim Martí

Reparador de rellotges diplomad per la Federació Suïssa

ESPECIALITZAT AMB ELECTRÒNICS

Torres i Bages, 8, 1er.
Telèfon 50 93 19

FIGUERES (Girona)

gràfic-art
figueres

TIPOGRAFIA - OFFSET

carrer Cendrassos, 5 - Telèfon 50 16 78 - FIGUERES

Les germanes Company
, Silvia i Sònia,
que com podeu veure
s'estimen molt, us
envien molts petons.

La Rosanna Fayet
com a bona germana
gran, agafa ben fort
de la maneta a n'en
Raúl; abans de sor-
tir tots dos de
festa.

En Xavier Arnell
li fa pessigolles
a la seva germana
Anna, que riu com
una desesperada.

L'Esther Pascual hi
posa cara de bona nena,
però tot seguit s'en va
anar a jugar al castell
que es veu a darrera.
I és que eren les festes
de Siurana!.

L'Anna Me Reixach posant per
posteritat us desitja bona
Festa.

La debilitat del **PROGRÉS**

Aquest passat hivern, amb motiu de les fortes, imprevistes, inusuals i extraordinàries nevades, que ens varen deixar en una situació crítica durant unes quantes hores, vaig prendre consciència de la gran fragilitat del sistema de vida actual, muntat sobre un castell de cartes tecnològic. No estem preparats per a viure desconectats als sistema de vida actual, ni que sigui per unes hores.

Certament que el món s'ha desenvolupat i ha progressat a bastament pel que fa a la tècnica i al benestar físic col·lectiu. Però la tecnologia, per sofisticada que sigui no deixa d'ésser molt vulnerable. Avui dia, hi ha aparells robòtics que gairebé ho fan tot. La única cosa que necessiten és corrent elèctric per a funcionar. I sense aquest són tan sols un estri inútil.

Tot el que avui entenem per **benestar** està basat en el **consumisme**, i aquest té com a punt de partida l'energia (sobretot l'elèctrica). En els moments actuals ens és molt difícil, per no dir impossible, d'imaginar-nos un sistema de vida sense electricitat, i tota la simbologia de progrés que d'ella se'n deriva (llum, neveres, televisors, rentadores, calefacció, aparells de música, etc..) i aquest món de comoditats se'n va en orris i esdevé el caos quan quedem sense corrent elèctrica. Si a això s'hi afegeix la manca de comunicació telefònica, aleshores psicològicament esdevé una situació anginant, talment com si ens trobéssim sols en una illa deserta al bell mig de l'oceà. El consumisme és un gratacels que va creixent, creixent sense parar, a mesura que ens anem creant necessitats materials i que s'esgavella quan cedeix el pilastre de la base (energia).

Aleshores se'ns acut de pensar en com havia d'ésser de crua la vida d'abans, sense totes aquestes comoditats. I el cas és que ara sí que ens seria difícil de viure en les condicions d'abans, però en aquells temps que no s'havia tastat res "**millor**" (segons la concepció del "modus vivendi" actual), també es vivia, i vaig a dir que millor potser. Abans es vivia més intensament la vida. Es saborejava més les petites coses de la vida, i aquesta tenia un valor més espiritual. Ara, el materialisme impera.

Crec que el progrés i la protecció que genera ens resta capacitat de resistència, ens l'atrofia. Ara, a l'hivern ens pelem de fred si no tenim la casa ben calefactada, i anant pel carrer el nostre cos sembla arribar al límit suportable, quan esporàdicament fa alguna glaçada, d'aquelles que abans eren cosa corrent. Abans hi havia tan sols la llar a les cases, i tota la vida de la casa es concentrava entorn seu. La relació familiar tenia un caire que ben poc s'assembla amb la d'ara.

I a l'estiu, què fariem si no tinguéssim nevera? Quan fa calor sembla que mai no trobem el beure prou fresc. I si posem un gerro d'aigua a la nevera, aquella perd la insípidesa que la caracteritza i adopta gust de verdura, o de meló, o de cogombre... segons siguin els altres productes en ella dipositats. Abans, en canvi, recordo amb quina illusió posavem l'ampolla o el porró de vi dintre d'

Serrelleria Construccions Metèl·liques

TALLERS

JOSEP PAGES

Carrer de dalt

TF= 50 60 02

EL FAR D'EMPORDÀ

CONSTRUCCIONES

F. MORILLO VEGA, S.A.

Calle Oliva, s/n., 1.º B
Teléfono 50 68 53

EL FAR D'EMPORDA
(Girona)

Puigmal A-5

AMPURIABRAVA

una cistella després d'esmorzar, i la baixàvem amb una corda dintre el pou. A l'hora de dinar tenia una frescor exquisida, igualment e com l'aigua del càntir. I tot natural! I còm suem i ens quei xem ara, si no disposem d'un ventilador o d'aire condicionat!

Ah, i el televisor! S'ha convertit en un article de pri meríssima necessitat, fins el punt que famílies que amb prou feines poden menjar, no els manca però el séu televisor. I no és que els critiqui, no, doncs crec que també ténen dret a viure com tothom. = Què passa ara quan no hi ha corrent o s'espantia el repetidor?. Són indescriptibles les cares d'avorrimet i de mal humor, i no és es- trany que s'enceti una discussió per la qüestió més banal. Ah, i és que ara en necessitem més d'un aparell, per a poder atendre tots = els gustos de la família.

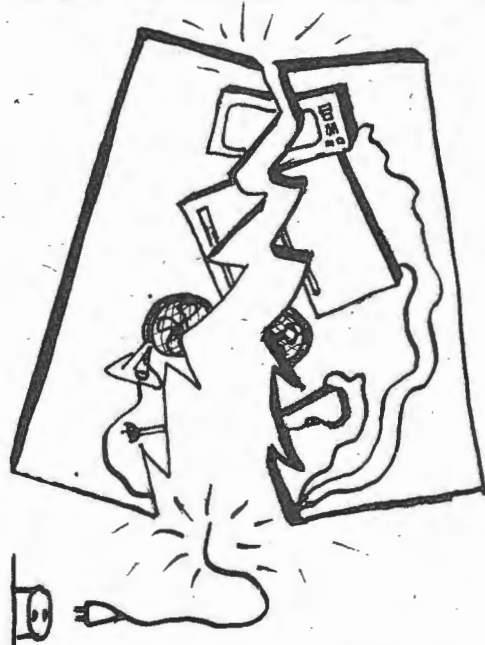
El progrés ens ha restat fortaleza física i moral. El nos- tre organisme, quan s'enfronta ha- bitualment amb dificultats, va ge- nerant unes defenses que ens perme- ten de superar situacions més ex- tremes. En canvi, la manca de llui- ta, de sofriment, ens resta capaci- tat per a resistir, i ens enfonsem davant la més petita contrarietat, física o moral.

Dies enrera, parlava amb una dentista i em comentava que ca- da vegada és més elevat el nombre de persones, especialment criatures, amb gréus problemes de malalties o malformacions dentàries. Una de les raons atribuïbles, ultra la quali- tat de l'alimentació, és l'atrofiament progressiu que es produeix en no fer treballar la dentadura. Abans es menjava molt més dur i s'ha- via de mastegar fort, mentre que ara cada vegada es preparen coses = més tobes, "gràcies" als electrodomèstics que ho trituren tot, i di- fícilment es pòt trobar una persona que no hagi tingut cap problema= dentari en alguna ocasió. Les mandíbules i les seves dents han estat una peça clau en l'arqueologia, per a conèixer l'existència dels pri- mers homes del paleolític, fa milions d'anys, però sens dubte que les nostres no crec que puguin servir de gaire als arqueòlegs del futur, per a conèixer la nostra existència.

Recordo còm es vivien intensament abans, i es feia una fes- ta de les coses petites que ara ja no en fem cas, o que hem oblidat.

El consumisme té com a característica la degradació espiri- tual, la insatisfacció, doncs per més articles de consum que tinguem mai no en tenim prou, i sempre ens en manca algun.

Però per altra banda, tampoc no podem tornar enrera. Estem en uns moments en que no podem triar. Sóm esclaus del progrés i del consum. Però al menys, cal que en siguem conscients, i que sapiguem reconèixer que tot això mai no ens donarà la felicitat, sino que l' hem de buscar en un sentit més espiritual.

Pèrdua de valors

"L'escola és de tots" és el rétol que sovinteja als taulons de anuncis de les escoles, televisió, organismes educatius, etc...

La idea és molt maca. Uns consells escolars escolats que formats per pares, mestres i representats de poble ajuden a l'escola a tirar a endavant una unió de opinions i foces en bé de l'educació dels infants.

Però a mi m'agraderia deixar estar aquesta esfera i entrar dins la família com a unitat mínima dins la societat. ¿Conserva l'estructura tradicional o ha canviat? ¿Tenen els nens el mateix contacte amb els pares que vam tenir nosaltres de petits? Es evident que no.

S'ha passat a una unitat que té tendència a assolir un màxim de quatre membres. Els caps de família treballen i els nens es mouen entre l'escola i una sèrie d'activitats extraescolars programades o no que els ajudin a passar el dia. Hi ha un conjunt d'aparells (video, TV, jocs d'ordinador) que cada vegada atrauen més la seva atenció.

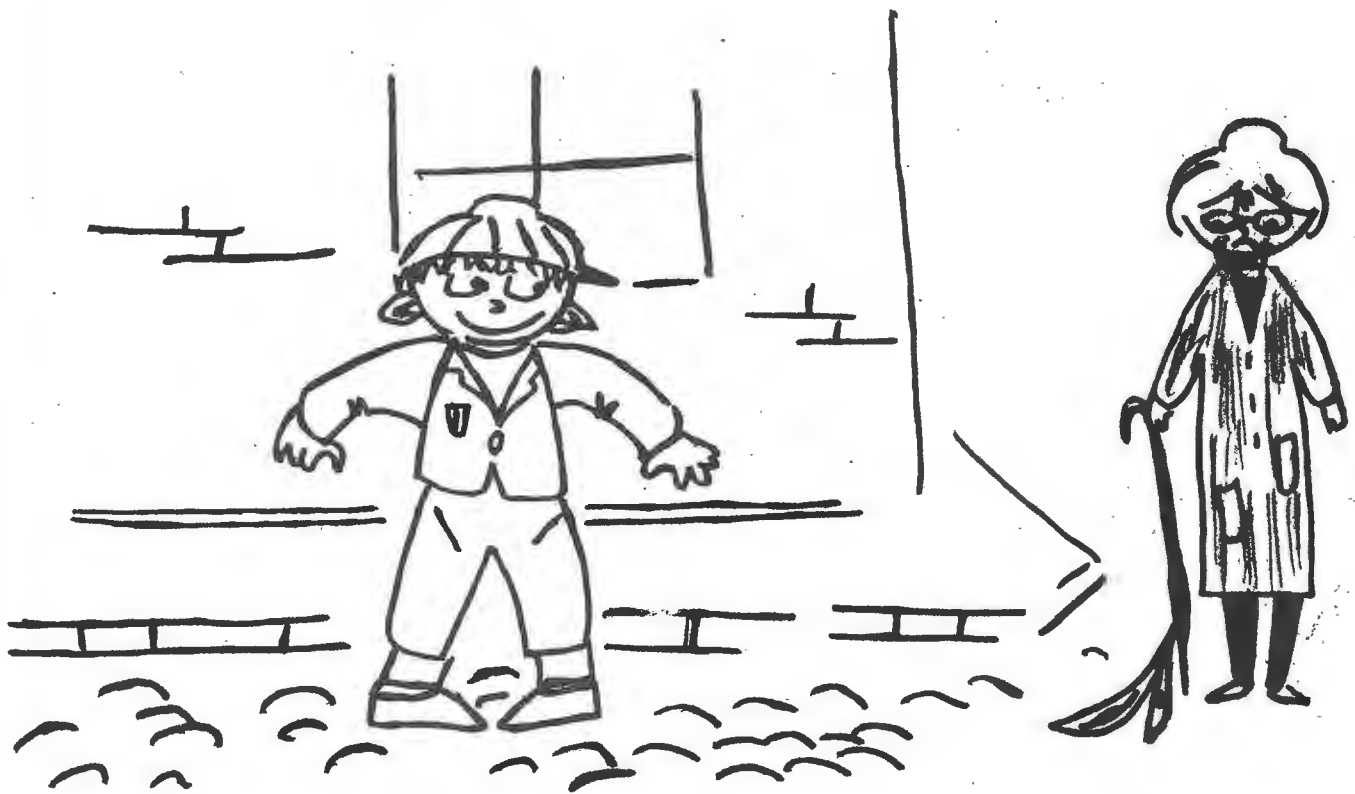
Hi ha menys contacte amb els pares fet que veig com una situació esdevinguda com a conseqüència de l'actual estructura familiar.

Els "valors" que jo entenc com a petita consciència personal de cada ésser, aquells petits límits entre el que es pot fer o no van desapareixent. El motiu clar no es veu però és evident que en qualsevol activitat d'esbarjo pública s'apercebeix una manca total de respecte cap als adults. Tractant cada dia amb mainada sovint m'espanta la diferencia enorma entre nosaltres nens i els nens d'ara. Evidentment són més lliures, més preparats per afrontar la vida sols però manca un sentiment bàsic d'educació que es va perdent acceleradament.

Qui ha canviat aquesta mentalitat infantil? Suposo que la persona és fruit de la influència del medi deixant a part la personalitat innata que sembla conservar-se des del neixament amb lleugeres modificacions.

En J.M. Carbó deia al "Punt Diari" quelcom per a mi totalment erroni: "els nostres nens aprenen a ser ciutadans atents al que s'espera d'ells, que se'ls digui que han de fer, acostumats a no valorar els seus interessos, disposats a acceptar una autoritat que espresenta prepotent i que mai no s'equivoca. Això és el que viu a l'escola cinc hores cada dia durant vuit anys d'escolaritat obligatòria".

En rèplica he de dir que això es podia afirmar fa X anys, ara ja no. Es gairebé impossible inculcar als nens el que han de fer per a ser ciutadans correctes i tot i que ho cobsidero necessari, es mouen amb una llibertat molt poc limitada a l'escola.

La classe , les matèries , tot ha canviat en funció dels interessos dels nens. Ens trobem però amb una manca de base cultural i interès contra la qual és impossible lluitar. Tots viuen situacions excitants davant la televisió o el cinema i la realitat de l'escola no està preparada per suplir-les. Manquen espais, material, mitjans, ...però no ganes de fer-ho.

Parlant amb casos concrets, avui , a un nen se li explica que una persona minusvàlida o vella s'ha de tractar amb una certa consciència i respecte i et mira com si parlessis amb llengua estrangera. Pel carrer, sense anar ben lluny en veig mostres diàries d'aquest passotisme. Tot darrera se sent: "Els mestres no els ensenyen de modos". Curiosament la culpa recau cap a L'escola sempre. Pot ser per ser un servei públic eternament en crisi? Caldria fer un calendari estadístic per saber quines són les influències dominants que configuren la personalitat actual del nen,

Educar per a mi vol dir formar o crear un ciutadà lliure i creatiu però a la vegada conscient de l'existència dels altres, de les diferències individuals i del respecte global necessari perquè la societat es mantingui com a tal i no esdevingui una "jungla".

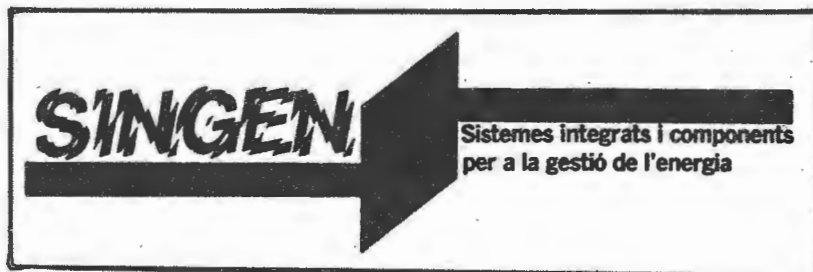
I aquí jo hi posaria aquest títol. "L'escola és de tots, L'EDUCACIO ES FUNCIO DE TOTS"

TERESA TEIXIDOR.

"la Caixa"

CAJA DE PENSIONES

PROTECTES D'ENERGIA SOLAR I ESTALVI ENERGETIC

-Energia solar per:

- .Aigua calenta sanitària
- .Calefecció
- .Aplicacions agrícoles

-Equips i controls per l'estalvi energètic per terra radiant

- regulacions de calefaccions
- Calderes de llenya
- Aïllaments tèrmics

C/ GIRONA , 114, 4º

BARCELONA

Tel: 2073963

parlem de la PESTA PORCINA AFRICANA

Davant el gran fet que ha representat per Espanya, l'entrada a la C.E.E., uns dels reptes més importants que s'han de superar és la presencia en el nostre país de la Pesta Porcina Africana., mala l'tia exclusiva del porc, infecciosa i transmissible, produïda per un virus.

La malaltia fou descrita per primera vegada a Kenya (Africa) en l'any 1921, encara que hi ha antecedents de l'enfermetat en l'any 1909.

El virus es va estendre amb rapidesa per el continent africà i arribà per primera vegada a Europa a través de Portugal en l'any 1957. Després de provocar grans pèrdues de besties, es va estendre a Espanya a l'any 1960 per la frontera de Badajoz, i a finals del mateix any la Pesta Porcina Africa. Arribà a Catalunya. Durant aquets mateix any es van sacrificar tots els porcs que patien la malaltia, malgrat això en anys succesius el virus tornà a fer presència a les explotacions porquines.

La malaltia també va passar a França (1964), Itàlia (1967), Malta (1978), però les severes mesures sanitàries van donar el fruit convenient i ara en teoria i oficialment no pateixent la malaltia.

En relació al cas espanyol, i amb motiu de la incorporació s'estableix un programa per l'eradicació a la Pesta Porcina Africana en un plas de 5 anys. Aquest programa es desenbolupa en dos frons, en primer lloc s'implanta el registre obligatori de totes les explotacions porquines; i en segon lloc es promou a la formació d'Agrupacions de Defensa Sanitaria, que establiran unes campanyes de sanejament dels reproductors. A través de l'extracció de sang, es determina la presència del virus de la Pesta i en tal cas es procedeix al sacrifici obligatori dels animals afectats.

A més a més, les agrupacions de Defensa Sanitaria (A.B.S.) vetllant per l'ajuda, tant en temes Econòmics com sanitaris, dels seus associats. En el tema econòmic hi ha ajuts de l'ordre del 30% del cost del programa sanitari que s'estableixi dins l'agrupació.

El paper de les esmentades a resultat ser molt revalant, ja que per exemple a Girona, n la majoria de pobles estan integrats en aquestes Agrupacions, els casos de Pesta Porcina Africana han disminuït notablement en el que portem d'anys. Per tant cal insistir des d'aquí en la necessitat de que tots el ramaders porcinocultors formin en el seu àmbit una Agrupació de Defensa Sanitària.

Confiant en les mesures sanitàries d'Eradicació podem aconseguir fer desaparèixer la malaltia i estar en ingualtat de condicions que la resta d'estats Europeus.

Que en tinguem sort i eficàcia en la campanya per el be de Catalunya i de tot L'Estat.

SALOMO PRAT PINEDA

Veterinari de la A.D.S. "TRAMONTANA".

El món rural

Moltes vegades quan un sindicalista comença a parlar de la problemàtica general de la agricultura en les cares dels interlocutors apareixen els típics símptomes de l'aburriment, del "què s'enrotlla aquest" o coses semblants.

La falta de una pràctica sindical en el món rural, durant l'anterior règim, ha fet que pensem que el sindicat pagès ha de servir per a intentar aconseguir uns augmentos en els preus que paguen a l'agricultor o disminuir els costos dels productes que aquest compra.

El sindicat democràtic (no confondre amb les Germandats o succedanis com les Càmares) ha de lluitar per aconseguir unes millores en la economia dels seus afiliats, però seria un mal sindicat si s'endescuidés de l'entorn que envolta al pagès i tota la seva família o sigui "el món rural".

Són molts els pagesos de la nostra comarca que han visitat la veïna França i principalment la Catalunya Nord i ha pogut comprovar les diferències entre els pobles de allà i els d'aquí. Sabem de les diferències existents amb nosaltres, respecte a escoles, ambulatoris, metges, centres de sanejament, asfalt, centres culturals a nivell de poble, etc., etc.,

El viure a pagès no s'ha de diferenciar del viure a ciutat, i una funció del sindicalisme agrari ha de ser la de reivindicar les coses que ens fan falta amb relació amb la ciutat.

Quan al 1978 o 1979 vaig llegir per primera vegada la revista "Farus" de El Far d'Empordà, vaig comparar-ho amb el que a nivell de barri es feia a la ciutat i vaig comprendre que aquests joves de El Far estaven, com es diu en l'enguatge actual, al "loro". Saben el que volen i en la Unió de Pagesos ho han demostrat. Ara és el sindicat el responsable de impulsar i recolzar iniciatives que d'una vegada per totes acabin amb la discriminació que existeix entre la ciutat i el poble.

Encar que ens bombardegin amb publicitat institucional en tots els mitjans de comunicació amb un "endavant amb la cultura" sabem, i a El Far encara més, que sense el nostre esforç continuariem "incults".

La revista "Farus" és una peça d'engrnatge que ha de montar-se a nivell de poble. Engrassen-la i així durarà molts anys. Que així sigui.

PACO RAMOS

Membre de la permanent nacional
de la Unió de Pagesos.

Negraneus i els Set Nans Embriacs

Hi havia una vegada fa moooolt de temps un regne en un país llunyà, on governava un rei que li deien en Pellerinques, i al qual agradava el mam més que a un paliús unes sabates noves, sobretot si són ADIDAS.

Aquest rei no feia ni brot perquè cada dia es muntava unes bacanacals alcohòliques al castell que tremolava la temà, i l'endemà qualsevol penca amb la ressaca que portaven. Però això no tenia importància perquè els seus súbdits eren tant o més torrats que ell, i es passaven tot el dia a les tavernes i als clubs del peu de la carretera, trascolant tota classe de begudes i cantaven cançons del tipus "Viva la farra Manuela" mentre s'ensumaven mutuament l'alé per veure qui havia mamat més.

De fet eren tots feliços perquè el vi els unificava i el rei i la seva patuleia anaven sovint a beure als bars del poble i després tornaven tots plegats al castell per acabar la xerinola a les habitacions d'en Pellerinques. A més tenien vinyes en abundància que donaven vi tot soles i podien anar a Andorra, que era a quatre passos a comprar whisky i tabac ros.

Doncs el rei estava casat amb una de nassa que a ull m'en feia cent cinquanta quilos pes canal, però que xumava en quantitat, excepte els dijous que anava a mercat per comprar vestits i punyetes, i es clar eren un per l'altre i vivien d'allò més bé a base d'anar buidant ampolles.

Vet aquí però, que un dia la reina va tenir una nena, i quan van estar tots serens varen adonar-se que era negra. La qual cosa va provocar una rifada general sobretot si tenim en compte que el pellatge d'aquella gent tenia més aviat un color de merda d'oca.

El rei s'havia mosquejat, però la dona que en sabia un tros llarg, una nit el va fer succionar més licor que una aspiradora, i al bell mig dels afluvis alcohòlics li en va explicar una d'indis. A l'endemà en Pellerinques anava explicant que el que passava és que aquell dia anava ple de vi negre de l'Empordà, i que això taca i tu ja m'entens; que la veritat és que la cosa venia d'un mariner novaioeqüès que corria per allà amb unes maniobres de l'OTAN.

En fi, la qüestió és que li van posar Negraneus i van fer una festassa de celebració, en la qual la reina i en plan de càstig diví, li va sofrir un atac de sirrossis que en un tres i no res la va enviar per correu urgent a l'altre barri.

A parir d'aquesta festa el rei encara trincava més per oblidar les penes; agrujades pel fet de què Negraneus era absolutament abstèmia, només li agradava la Coca-cola i va fundar un partit d'oposició anomenat lliga de senyores contra l'alcoholisme.

En pobre Pallaringues anava més cremat que una torrada i vinga a pensar què podia fer, fins que un dia en un antre de mala nota, es va trobar amb una tal Estefania, princesa d'un petit país europeu, a la que havien desheretat per barjaula i que sumava com un cossac també per oblidar.

L'assumpte és que van confraternitzar i van agafar una trompa com un piano, i al endemà quan es van haver recuperat, en Pallaringues se la va emportar al castell on la va convertir en la nova treina.

Semblava que tot aniria bé però resulta que l'Estefania i la Negraneus es van caure molt malament, i no es podien veure ni en pintura, i tot el dia amb mirades assassines que si no fos pel rei ja s'haurien esgarrapat la cara més de cent cops. Ara bé, l'enganxada forta va venir el dia que la Negraneus feia tretze anys i l'Estefania, que havia promès deixar-la jugar amb els video-jocs del seu ordinador personal; li va dir que no que encara era un nas de mocs i que li trencaria tot amb aquelles grapes que tenia.

La Negraneus es va posar histèrica i mentre pujava les parets li va endegar un requitzell de paraules grosses que anaven des de gripau llefiscòs fins a deixar els seus avantpassats com draps bruts.

A partir d'aquest moment, l'Estefania només va pensar que en la venjança, i volia veure a Negraneus aixafada, esclafada, reventada, i morta, i va cridar un executiu agresiú que sempre li feia proposicions desonestes, i va dir-li:

-- Escolta-tu !! Tinc un tracte a fer. Tu escanyes a la Negraneus, després jo t'ajudo a liquidar en Pelleringues, ens quedem l'herència a mitjes i ens marxem a Hawai a montar un quiosc de pipes. Què et sembla?

-- Ondia Estefania!! Ets una tia dura tú. Vinga d'acord.

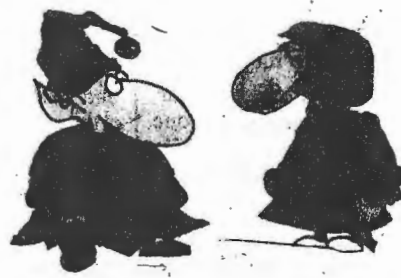
I així l'executiu va convencer a Negraneus a anar al bosc a tastar la Pepsi, per veure si era o no millor que l'altre. Una vegada arribats al mig li va saltar al sobre, però Negraneus li va etzibar-li una puntada de peu allà on li penja que el va deixar amorteït a terra. Tot seguit, ella s'endinsà profundament en el bosc, doncs encara que només era una negreta de tretze anys no tenia por perquè portava a la lligacama una navalla més grossa que una taula de winsurf.

A la caiguda de fosc, va arribar a una cabana d'alló més esparracat, i va entrar per veure

si podia afanar alguna cosa per endrepar. Però només hi havia que garrafes de licors i aiguardents i aperills per fer còctels i quatre galetes seques. A la fi, afamada, menjà les galetes, i per fer-les passar milló va donar un toc al porró, que era plé de garnatxa d'Espolla. La cosa no li va desplaure del tot i va pensar "Potser que no he provat el suficient". Així entre xerrup i xerricada, es va polir tot el porró, i tot seguit ben calenta d'orelles, va procedir a catar totes les ampolles existents, amb el que al cap d'una estona portava una bufa com com el globus dels germans Montgolfièr.

En aquestes arribaren els sets nans embriacs, que venien totalment passats de una farra de casa els parents, cantant a tota marxa d'alló de "Aibó, aibo'anem tots a privar, que tot el mam ens hem d'empassar!!",

Al veure a la Negraneus que corria per tota la casa totalment al·lucinaada i ensopegant amb tots els mobles van dir "Quin sarau, tius!" i de seguida els taps de les ampolles de xampany volaven per tot arreu. Amb l'escaàndol van venir dos jipis que vivien al costat amb un barril de licor africà, i

després uns gitanos amb guitarres i un avi amb un canari, que ximaven tots dos amb palletes d'una ampolla d'aiguardent de patata. Després es va presentar la policia monicipal a veure que hi havia, però la Negraneus els hi va robar les gorres i se les posava al cap, i al final van treure's la camisa i es posaren cecs a base de bé. Tothom rodolava per terra, i un gitano va agafar el canari i el va rostir per crupir-se'l, però l'avi ho havia vist i es va montar una confusió molt gossa i tots rodolaven més encara fins que al mig de la moguda la Negraneus va dir de saltar al castell i anava jugar als video-joc. Així que ella i els set nans van tirar cap el castell i van arribar-hi tardíssim a les vuit del matí amb unes cares que semblaven vampirs artrítics.

Però allà, tots dormien la monçal mig de grans basses de vi no va ser difícil agafar l'Estefanía i llançar-la a la fossa dels cocodrils. Després van jugar amb l'ordinador i van matar tal quantitat de marcianets que ara estan tots en el llibre de r cords Guinness. I el príncep no surt en aquesta història perquè si se l'hi arriba a acudir, la Negraneus amb el pet que portava segur que li mossega un ull.

ELS VOTS DEL 86

Aquest any 1986 ha estat un any molt mogut en qüestió d'eleccions. Com tots sabeu hem hagut d'anar a votar dues vegades. La primera el mes de Març, concretament el dia 12 pel Referendum de l'OTAN, amb els següents resultats:

Nº d'electors	348
Nº de votants.....	224
Vots a favor.....	70
vots en contra.....	144
Vots en blanc.....	7
Vots nuls.....	3

En aquesta ocasió la taula estava formada per : Joaquim Clos , Miquel Arasa i Amparo Pagès.

La segona vegada que vam anar a votar va ser degut a les Eleccions Generals que es van escaure el dia 22 de Juny passat. En aquest cas la taula era presidida per Josep Saurí, i tenia per vocals en Toni Quintana i en Josep Arnall.

Els resultats van anar així:

Nº d'electors.....	350
Nº de votants	241
CONGRES DE DIPUTATS	
Coalició Convergència i Unió.....	96
PSC-PSOE.....	89
Coalició Popular.....	13
Centro Democrático i social.....	13
Esquerra Republicana de Catalunya.....	5
Partido Socialista de los Trabajadores...	5
Unió de l'esquerra Catalana.....	2
Partit dels Comunistes de Catalunya.....	2
Partit obrers Revolucionaris d'Espanya..	2
Partit Social Democrata de Catalunya.....	1
Coalició Unitat Popular Republicana.....	1

Dels 241 vots , van ser vàlids 229, nuls 9 i en blanc 3.

Els tres senadors més votats al poble d'El Far van ser respectivament Francesc Ferrer, Jaume Casademont i Emili Pallach.

ENTREVISTA A LA PUBILLA:

Un dels objectius més clars dels periodistes masculins d'aquesta revista, és fer l'entrevista a la Pubilla que, com és sabut, resulta ser la noia més maca i simpàtica d'El Far. Ara bé, com que les entrevistes no es feien mai, doncs tots s'entretenien a fer-li declaracions amoroses, aquesta vegada li hem enviat una periodista del mateix sexe. Que ja està bé, Home!!!

LA REDACCIÓ.

DE LA NOSTRA CORRESPONSAL LAURA CASANOVAS. (El Far d'Empordà). Com cada any ens tornem a retrobar en la secció de "La nostra pubilla" i aquest any l'agraciada ha estat la Neus Clos i Quintana de 17 anys d'edat nada a El Far d'Empordà

--NEUS, JO SE, I TOTS SABEM QUE ESTUDIES, EL QUE MOLTS POTSER NO SABEM, ES QUE ESTUDIES I QUE ESPERES EN UN FUTUR?

--Estic estudiant cinquè d'administratiu, i en un futur no gaire llunyà vull fer Empresarials.

--QUE ES EL QUE T'AGRADA MES I EL QUE T'AGRADA MENYS D'UNA PERSONA?

- El que m'agrada més d'una persona es la sinceritat i la simpatia i el que menys m'agrada es la falsetat.

-- ENS PODRIES DIR, COM ETS COM PERSONA?

-- Sóc una noia normal, però amb alguns defectes i suposo que amb algunes virtuts. Sóc força tímida.

-- QUIN ES EL TEU HOBBY?

-- Divertir-me i jugar amb els gats, que m'agraden molt. Escoltar música.

-- COM DEFINIRIES EL TEU POBLE?

-- Es un poble petit i bonic i t'ho pots passar molt be.

-- PARLEM DEL TEU PUBLILLATGE; T'havies parat a pensar que sortiries el legida pubilla?

-- No. No m'ho pensava

-- SINCERAMENT, HO DESITJAVES?

-- No, però tampoc no m'havia aturat mai a pensar - ho.

-- I DEL HEREU QUE ME'N DIUS?

-- Es un noi molt simpàtic i alegre amb el que no et pots aburrir.

-- I DE L'ELECCIÓ DEL PUBLILLATGE A FIGUERES QUE T'HAN VA SEMBLAR?

-- Amb va agradar molt l'estil de la elecció, a part de que coneixes moltes noies com jo, que esperaven ser escollides per pubilla de l'Empordà.

-- ENS POTS EXPLICAR UNA ANECDOTA QUE VA PASSAR AQUELL DIA?

-- Aquell dia m'ho vaig passar molt bé a part dels nervis que portava a sobre, la resta va ser molt agradable. No va passar cap anecdoteta.

-- QUE TAL VA SER EL DINAR QUE VAU FER?

-- Vam anar a dinar a l'hotel Trave, el dinar va estar molt bé. ens van fer assegure en una taula central, i la resta de persones convidades eren al nostre voltant.

-- QUE LI DIRIES A LA NOVA PUBILLA D'EL FAR D'EMPORDA?

-- És una experiència més, encare que es molt agradable i bonica. Amb sento orgullosa d'haver pogut representar al nostre poble. Espero que la Pubilla que amb succeïxi pogui fer-ho millor que jo.

LI DESITJO MOLTA SORT!!!!!!!!!!!!

Podem veure en la foto com la nostra Pubilla es presenta, de la mà d'un conseller de l'ajuntament, a l'Elecció de la Pubilla de l'Empordà 1986.

LAURA CASANOVAS

Entrevista a l'Hereu

Una altra de les seccions habituals a la nostra revista és l'exclusiva de l'entrevista amb l'HEREU.

Durant tot aquest any que hem passat des de la darrera festa de Sant Martí ha "aguantat" el càrrec el conegut per tots JOAQUIM JOFRE i COMPANYY de 17 anys de edat. Veiem que ens explica...

--QUE TE'N VA SEMBLAR AIXÒ DE SORTIR HEREU?

-- Molt guai!!! Una experiència emocionant.Vaig passar una mica de vergonya, però ja compensa.

-- FINS ON VOLS ARRIBAR ESTUDJANT, I QUE N'ESPERES?

-- Fins alla on pugui. No gaire al pas que vaig.

-- QUIN ES EL TEU HOBBY?

-- Riure, riure, i ... Riure

-- QUIN TIPO DE MUSICA PREFEREIXES?

-- Tot tipu de musica, parchis, los teleñecos, etc...

-- PENSÀVES SORTIR HEREU D'EL FAR?

-- No.Però m'ho pensava .

-- COM T'HO HAS AGAFAT, AIXÒ D'ÉSSER L'HEREU, PERQUE ETS EL MES MACO, INTEL.ligENT I SIMPATIC,O PERQUE AQUEST ANY T'HAVIA DE TOCAR A TÚ I L'ANY QUE BÉ TOCARA A UN ALTRE?

-- Perque amb tocava i perque soc intel.ligent, simpàtic,maco...un sex - simbol

-- DURANT AQUEST ANY QUE HAS SIGUT HEREU? LA LLISTA DE FAMS HA AUGMENTAT, SUPOSO?

-- Abans en tenia 102 ara en tinc 101 perque una s'ha fugat.Em conservo.

-- QUE EN PENSES DE LA PUBILLA?

-- Que es una pubilla molt simpàtica,una bona pubilla.

-- QUINS OBSEQUIS HAS TINGUT DURANT AQUEST ANY?

-- Un pelapipes automatic i reversible.

-- COM ET VA ANAR EL SOPAR AMB LA PUBILLA?

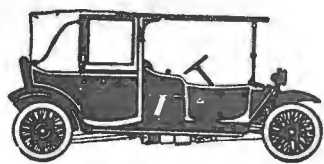
-- Encara no l'he fet.

-- PER ACABAR QUE EN PENSES DELS TEUS HEREUS ANTERIORS I QUE DESITGES ALS TEUS SUCCESSORS?

-- Els anteriors no m'arribaven a les soles de les sabates i el sucesor espero que sigui igual.

LAURA CASANOVAS

- Novembre - 86

taller mecànic
eudald ferrés

reparació d'Automòbils

carretera de l'escala - telèfon. 52 53 72
(a 6 kms. de figueres)

Siurana
(girona)

ALDI

Carretera de Roses **VILATENIM**

Figueres

FESTA MAJOR

programa

DISSABTE DIA **8** de **NOVEMBRE**
mati

A les 10 h. I Cursa estudiantil de Cross.
Organitzat pel Consell Comarcal de Cross

A 2/4 de 1 Una sardana a la plaça
tarda

A 2/4 de 5 Sardanes i ball de tarda.

A les 11h. Ball de nit i elecció de la Pubilla i
l'Hereu de El Far 1986

DIUMENGE DIA **9** de **NOVEMBRE**
mati

A 2/4 de 12 Ofici solemne amb acompanyament de Orquesta
tarda Seguidament dues sardanes a la plaça

A les 5h. Sardanes i ball de fi de festa.

orquesta

MARIMBA

ACTES ORGANITZATS PER
L'AJUNTAMENT D'EL FAR D'EMPORDA.

Gent, jovent i el poble d'el Far

Ja fa algunes dècades que l'onada de gent d'El Far cap a les ciutats està influint molt amb la seva població.

No sòlsament el poble d'El Far és un nucli amb aquest tipus de problema, s'esten a tots els pobles de la comarca i encara diria més; tot això passa arreu de Catalunya i fins i tot de l'Estat espanyol.

Bé el que farem ara serà analitzar les conseqüències al nostre poble.

El Far va tenir un moment d'alçada demogràfica però fa més de quinze anys, degut a l'immigració de castellans cap a Catalunya i en concret a molts poblets i vora les ciutats, i per això EL FAR D'EMPORDA era un lloc ideal per a viure.

Molts fills d'aquests castellans ja varen néixer a Catalunya, i la resta varen vindre amb els seus pares, quan eren molt petits. Gràcies a això va haver-hi un increment de gent

Tota aquesta gent que es pot dir va pujar de la cantera hauria d'ésser la que dones idees i la que tingués ganes de pujar al poble cada vegada més i més. Aquesta gent ara és el jovent del poble i degut als PROBLEMES que hi ha, la gent ha començat a adoptar aquesta postura que s'anomena "PASSOTISME".

Però de totes maneres no tot el jovent és així, al poble hi ha un "Grup de Joves" que aquesta gent sí que té ganes de fer coses, o millor dit, tenia ganes. I crec que si el jovent intentés realçar al poble tot aniria millor.

Aprofitant d'haver parlat del Grup de Joves animem a tots aquells joves que tenen ganes d'organitzar i de crear coses per tal de que ells també siguin part de l'esmentat grup.

Un dels principals problemes d'avui dia és que la gent surt del poble i es busca no només la vida quotidiana si no, també, la diversió.

Anima't i fes-te responsable del que està passant al poble i recorda:

SI S' ENFONSA EL POBLE

T' ENFONSES TU !!!!!!!

Neixements

M
O
V
I
M
E
N
T

Cada infant en nèixer,
ens porta el misatge
de que Déu, encara
no ha perdut, la confiança
en els homes.

INSTANTÀNIA DEL NOSTRE FOTÒGRAF
JOSEP OLIVA FOTOGRAFANT COM UN
DESESTERAT EL SEU HEREU ROGER

- ANNA Arnall i Duch - Nascuda el 31 de Desembre de 1985
Filla de Ricard Arnall i Elvira Duch

- VANESA Cabrera i Muntsech - Nascuda el 5 de Gener de 1986
Filla de Rafael Cabrera i Rosa Juana Muntsech

- ISABEL Fernandez i Santiago- Nascuda el 8 d'agost 1986
Filla de Juan Jose Fernandez i Teresa Santiago

- VICTOR Manuel Murillo Fabra - Nascut el 26 d'agost de 1986
Fill de Carles Murillo i Anna Fabra

- ROGER Oliva i Gibert - Nascut el 27 de Setembre de 1986
Fill de Josep Oliva i Dolors Gibert

Matrimonis

- JOSE Murillo Vega i ENCARNITA Fornieles Velmonte
Casats el 16 de Novembre de 1985

- JOAN Gou Foricroduna i ROSA Coll Llorens
Casats el 12 d'Abril de 1986

- JUAN JOSE Fernandez Santiago i Teresa Santiago Cortes
Casats el 12 d'Abril de 1986

ESTIMEU -VOS UN A L' ALTRE ,PERO NO F
DE L' AMOR UNA ESCLAVITUD ; ANS DEIXEU
QUE HI HAGI UNA MAR QUE ES BRESSI ENTRA
LES RIBES DE LES VOSTRES ANIMES.

COMPARTIU EL VOSTRE PA,PERO NO
MENGEU DEL MATEIX MOS.CANTEU I BALLEU
PLEGATS I SIGUEU FELICOS ,PERO CONSERVEU
LA VOSTRA INDEPENDENCIA

- JOSEP Mª Vidal Figueres i ANNA Mª Clos Maset
Casats el 13 d'Abril de 1986

- MIQUEL Carbonell Male i NEUS Puig Mallol
Casats 1 de Maig de 1986

- José Montoro Garalut i Mª Begoña Ochaita Priego
Casats el 16 d'Agost de 1986

- Josep Soler Fabrega i Marina Pujolas Costa
Casats el 27 de Setembre de 1986

RESTEJUNTS , PERO NO MASSA, JA QUE
LES COLUMNES DEL TEMPLE CONSERVEN LLURS
DISTANCIES ; IGUAL QUE EL XIPRER I EL
ROURE ,QUE NO CREIX L' UN
A L' OMBRE DE L' ALTRE.

N'hi ha
que volen tenir
galliner
PROPI...!!!

Defuncions

- Maria Vila i Bosch

Que morí el 17 de Desembre de 1985 a l'Edad de 74 d'anys.

- Juan Terrades i Quintana

Que morí el 13 de Gener 1986 a l'Edad de 48 anys

- Francesca Pacheco i Granados

Que morí el 30 de Gener de 1986

- Pere Buixeda Torrent

Que morí el 31 d'Agost de 1986 a l'edat de 80 anys

La mort em crida indiferent
i freda,
i amb el record d'uns altres morts
que foren.

Jo duc amb mi un més enllà
que espera.
I sento encara aquelles veus
segures.

Però a l'entorn tinc unes mans
que em lliguen,
i que s'enllacen prop de mi
amb força.

Són l'esperança del demà,
són l'alba,
d'un món novell que aixeca el vol
i es dreça.

Jo sóc cadena de l'ahir
que fina;
quan Déu em cridi em trobarà
ben dócil.

Present tothora i consirós
de viure,
i el cor obert a l'infinit
per sempre.

LOURDES FERRES

ESTHER JOFRE

Un Compte de (en) Nadal

Potser si que el temps començava a refrescar. Potser si que l'any acabava i en volia començar un altre, encara que no sabés ben bé. Però el que si que és evident, és que la gent li assegurava que estaven en una època especial de l'any, que s'anomenava indistintament el Nadal, Festes de Nadal, Campanya comercial de Nadal, Campanya de "bones-intencions-tots-a-l'hora" de Nadal

Ell que venia d'un país diferent, el de la permanent memòria, coneixia la veritable història dels homes, que feia molt de temps celebraven el pas d'una estació a l'altre, i aquests passos s'anomenaren al final solsticis, i eren dies especials en que la màgia es respirava i el cel es tocava amb les mans, eren dies diferents, i mai se'ls podia considerar com a rutinaris dies "light" de la dura vida quotidiana.

Ell sabia que del solstici d'estiu els homes encenien fogueres per tal de connectar la claror dels dos dies de la nit més curta de l'any. Sabia també que en solstici d'hivern no sabia el que passava exactament. Pot ser en els països freds la gent busqués i havés trobat una diada apropiada per reunir-se amb familiars i amics. Sí, era una bona època, doncs el fred de fora col·laborava per ajuntar la gent entorn d'un arbre decorat i fer-lo celebrar la nit més llarga de l'any de manera que també es conectessin dues clarors, encara que en aquest cas no en focs de llenya, sino amb la vida i la flama enceses en el cor de cadascuna de les persones.

Ell, com a habitant del país de la permanent memòria també coneixia la història d'un grup d'homes autoanomenats practicants que per manca de marketing s'aprofitaven de les estructures existents i feien coincidir les dades significatives amb les seves pròpies celebracions.

I veus per òn, i no per art de màgia, apareixien un Sant Joan en lloc del solstici d'estiu i un Nadal en el d'hivern.

I és que els del país de la permanent memòria, no sabien res del que passa en els nostres dies. Pot ser perquè encara no ha passat prou temps com per haver-les de recordar. Pot ser perquè ha passat massa temps per recordar-les. Pot ser perquè no són coses que s'hagin de recordar.

Els seus ulls l'informaven i com que ell no els havia retirat la confiança, creia tot el que li mostraven. Mirava i veia com les guerres s'aturaven aquests dies les caves es buidaven, els galls s'amagaven, la gent s'obstinava a que els seus fossin els millors desitjos de pau i felicitat. Veia com els mitjans de comunicació repetien portades i continguts a través dels anys; com el somni de l'home per

sentir -se en comunicació amb els altres quasi s'aconseguia.

Tot això, ell ho reflexionava en un cinema no massa atractiu, on havia anat a veure la pel·lícula que tant li van recomanar.

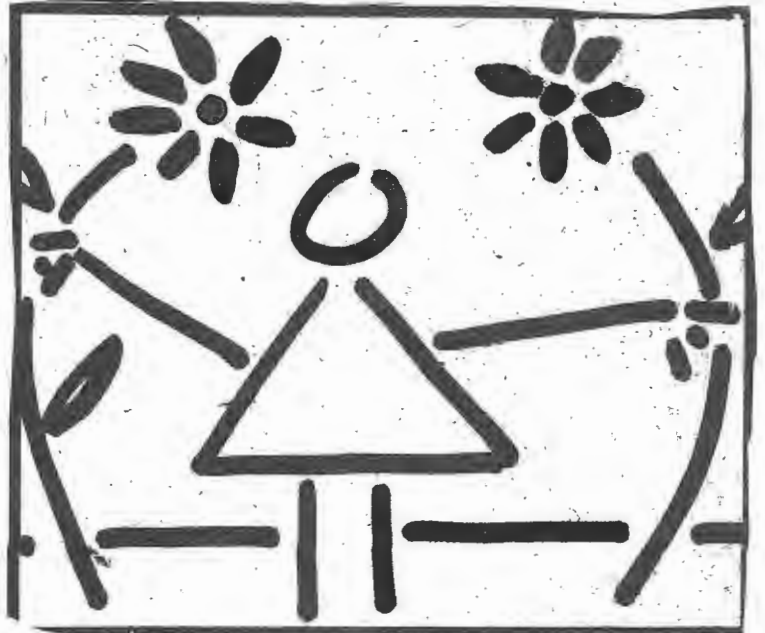
En acabar la projecció i sortir fora, algú li va oferir les seves felicitacions, però en Josep Nadal es va tapar una mica més amb l'abric dons si que feia fred. Va mirar al cel per veure si trobava algun estel una mica desmaïrat que assenyalés quelcom, va pensar en els ser que ell estimava i feia temps no veia. Finalment va cedir als seus impulsos i va felicitar una persona que passa prop d'ell i que mirant-lo de fit a fit li digué:

"...Tan gran i encara creu en els veis que no està el temps per aquestes coses."

Potser sigui cert, va dir-se a ell mateix, però també es cert que per un motiu o altre (solstici o religió). Nadal soms tots i cada un de nosaltres.

"Christmas are everybodly" que es deia en la llengua d'en Shakespeare. I be, si mes no ell si que era Nadal.

Així, en Josep, va tornar a pujar-se el coll de l'abric, va tornar a mirar al cel i va tornar a felicitar un altre desconegut. Després va anar a un Mac Doonals on va demanar un frankfurt de turrons de blat de moro i cereals que havia vist anunciat en el Zeppelin, que en aquella nit recorria el cel de la ciutat enunciant la pau i la bona nova.

THE HEAVY END

DANIEL LANAÓ.

CENTRE D'ENSENYANÇA I SERVEIS INFORMÀTICS.

Departament d'ensenyament autoritzat pel Ministeri d'Educació i Ciència.

- Introducció a la Informàtica.
- Anàlisi, diagramació i programació.
- Llenguatges: Basic, Cobol i Cobol-Ans.

Serveis Informàtics:

- Venda i programació d'ordinadors.
- Assessoria informàtica.
- Software i Hardware.
- Tot tipus de material informàtic:
 - Impressors.
 - Papers pautats, còpia,...
 - Cintes d'impressores.
 - Diskettes: 5 1/4", 3 1/2", 3",...

LA INFORMÀTICA, AL SEU ABAST!

INFORMACIO: Plaça Victòria, 11 - FIGUERES - Tel. 50.96.40

NIF A 17097171

c/. Nou, 125
Tel. 50 42 86
FIGUERES

DISTRIBUIDOR DE:

AGROQUÍMICS

ICI-ZELTIA, S.A.

AGROQUÍMICS

ZOOSANITARIS

PIONEER.

SEMENTS

Ca l'hereu

Des de fa uns anys hi ha una casa d'àpats al nostre poble, regentada pels germans Juli i Fafel Pérez, juntament amb llurs senyores, la Mari i la Margarita respectivament. Hem pensat que fora interessant que ens expliquessin les seves experiències en el món de la restauració culinària, em l'entrevista que segueix.

--COM VA SORGIR L'IDEA DE MONTAR UN RESTAURANT?

Doncs va sorgir al voles aprofitar la casa que teniem llogada a l'Oliva per magatzm, però hem de dir que primerament volíem montar una botiga de mobles i objectes antics. Vam començar a fer berenars i més tard inincloïrem una carta amb tres o quatre plats. dereivent finalment una carta més completa i extensa. També influïrem les afeccions culinàries de la Mari

A partir d'aquesta idea el Juli i la Mari s'associaren amb el Rafel i la Margarita.

--MOTIU PEL QUE VAU CANVIAR DE L'OLIVA A EL FAR

Hi ha diferents motius:

Haver trobat a El Far una casa pairal molt més adequada amb la idea que teniem de servir menjars casolans.

A l'Oliva la casa se'ns quedava petita, no hi havia aparcament ni aigua corrent, ni desaigües, coses per altra part imprescindibles en aquest negoci. Amb el canvi de residència facilitàvem a la gent del poble el venir a Ca l'Hereu si ho desitjen.

--QUIN ESTIL DE CUINA FEU, I PLATS AMB MÉS ÈXIT.

Una cuina exclusivament casolana i empordanesa.

Els plats amb més èxit són:

*A la brasa, les parrillades de carn amb all-i-oli.

*Espàrrecs amb pernil d'ànec.

*Sèpia a la planxa.

*L'ànec amb peres.

*Conill amb cargols.

A les postres:

*Les figues (del nostre hort) o pomes i peres confitades amb cointreau.

--QUANTS HI TREBALLEU?

El negoci es porta entre tots quatre, quan a la feina, les mestresses es cuiden de cuinar i els homes de servir (tan bé com sabem) I quan les dones ens deixen entrar a la cuina en Rafel fa les cremes catalanes i en Juli les morterades d'all-i-oli

--QUIN TIPUS DE CLIENTS TENIU I DE QUINA NACIONALITAT?

Els clients del bar són els homes del poble que venen a fer l'aperitiu els diumenges i festius, o el café i la copa a la tarda (amb la partida de canari que no pot faltar)

per menjar (sopar sobretot) venen colles de jovent i famílies de tota la comarca. Voldriem aprofitar per donar les gràcies al jovent d'El Far que de bon principi vinquen, amb altres companys de Fortià i de Vilamalla, a sopar i fer petar la xerrada.

Els estrangers venen sobretot a l'estiu, i són normalment alemanys i italians.

--ES UN BON NEGOCI REGENTAR UN RESTAURANT?

Esperem que a la allarga sigui un negoci rentable, però de moment, degut a que fa poc que funciona i a que hem tingut moltes despeses per adequar la casa i decorar-la, no ho és gaire.

--COM SE US VA ACUDIR LA IDEA D'AQUESTA DECORACIO AMB ANTIGUITATS?

Partint de la idea inicial de montar una botiga d'antiguitats, aprofitarem alguns mobles i objectes antics per decorar, buscant l'ambient ideal que requereix una típica casa pairal del segle XIX.

--QUIN DIA DE LA SETMANA TENIU MES FEINA, I LA TEMPORADA DE L'ANY QUE TREBALLEU MES?

el dissabte a la nit i el diumenge tot el dia i en quan a la temporada la primavera i sobretot la tardor.

--FEU VACANCES? QUAN LES FEU?

El restaurant no tenca mai, però nosaltres ens turnem i en fem 15 dies l'any quan baixa la feina a l'estiu.

--AMB QUINS PROBLEMES US TROBEU AL SER A EL FAR?

Al ploure una mica el fang ho invadeix tot, per manca d'esfaltar el tros de carrer que enllaça amb el carrer de Vila-sacra.

Recel de molts clients al veure l'estat ruïnós de les cases del costat (amb "squatter" i burro incluit, aquest últim molt ben alimentat per les flors i figues de l'hort de Ca l'Hereu).

--I FINALMENT, QUINES ANECDOTES EM PODEU EXPLICAR?

Una colla de joves italians que fan un viatge per Espanya cada any, passant per Ca l'Hereu cada vegada.

Uns clients suïssos que passen les vacances a l'Escala i ens visiten cada vegada que venen, tant per Pasqua com a l'estiu.

Quan s'introduí el piano per la finestra amb una grua, doncs no entrava per la porta.

De les vegades que s'ha convidat a un sopar a les pubilles i els hereus d'El Far inexplicablement en dues ocasions l'han desaprofitat.

JOSEP COLL i HOSPITAL.

gastronomia pels bons gourmets

-ENSALADILLA D' ARROS (PREP. 15 min.)

(COCCIO 1 hora)

INGREDIENTS: 300 gr de gambes cuites i pelades, 200gr d'arrós de gra llarg, i una capsula de blat de moro en gra , 50 gr de panses, 30 gr de pinyons , 3 talls de pinya al natural , 6 cullarades de mayonesa, 3 cullaradetes de "catchup" , 1 cullaradeta de mostassa , un pols de sal.

PREPARACIO: 2 recipients amb aigua i sal . Quan arribin al punt d'ebullició , cou per separat el blat de moro(apenas 5 min.), i a l' arrós (de 15 a 20 min.). Escorre ambdós grans i deixen' ls refredar.

Barreja la mayonesa amb el "catchup " i la mostassa. Ajunta l' arrós fred i el blat de moro, les gambes , les panses que hauras posat en remull uns minuts i escorrigudes a continuació. Posa-hi els pinyons i la pinya tallada.

Adorna -ho amb la salsa rosa, barreja de mayonesa catchup i mostassa. Posa-ho a taula amb una plata decorativa.

- CARN AMB " ALLIOLI " (PREP. 20 MIN.)

(COCCIO 1 HORA)

INGREDIENTS: 3/4 de kilo de carn de velleda, 5 cullerades de sofregit, 2 cullerades de allioli, un raig de vinagre, oli , sal, pebre .

Talla la carn amb trossos iguals i assaona-la amb sal i pebre . Dora-la en l'oli i posala en una caçola de terrissa. Posa-hi el vinagre i el sofregit, tapa'l i deixa'l coure a foc suau, fins que la carn sigui tendre, Finalment afegeixi l'all-i-oli i barreja-ho bé

- ROSQUILLA DE REIS (PREP. 15 min.)

INGREDIENTS: 5 ous , 400gr de farina, 250gr de sucre, i una llimona.

PREPARACIO : Es baten els ous amb el sucre, fins obtenir una crema espumosa .S' afegeix la pela de la llimona salada i la farina poc a poc es bareija amb comte.

Coloca en un motllo prèviament untat amb mantega i trossos grossos de fruita confitada. Es buida sobre la masa i es cou a forn baix durant 30 minuts.

SE SERVEIX DECORAT I AMB SUCRE.

B
O :
N
P
R :
O
F
: I
T

...!!

LAURA CASANOVAS

PRODUCTES NATURALS DE L'ÀNEC

Branta

La reconeguda i tradicional cuina empordanesa s'ha vist enriquida d'un temps ençà amb un producte natural, fresc i ple de possibilitats gastronòmiques: l'ànec.

Recollint la tradició en la cria d'aquestes aus, els productors de l'Alt Empordà han posat tota la seva experiència a l'hora d'oferir a un mercat cada dia més exigent un ànec de gran qualitat, tant pel que fa a la seva carn, com al seu apreciat fetge gras.

BRANTA, entitat vinculada íntimament a la Cooperativa COLL-VERD, ha recollit aquesta experiència i aquesta tradició culinària per elaborar uns productes artesanals i naturals d'alta qualitat.

L'eficaç planificació en la cria i en l'escorxament dels ànecs permet de treballar amb un producte fresc, sense estocatges ni línies de conservació, cosa que, afegida a unes instal·lacions adequades a les darreres normes agro-alimentàries, permet també de presentar a un sector més ampli de consumidors una gamma de producte acabat i de producte en conserva que reuneix la seva qualitat, la seva naturalitat i la seva frescor amb les màximes garanties alimentàries.

Ctra. de Vila-sacra (Les Margeneres)
EL FAR D'EMPORDÀ (Girona) · Telf. (972) 50 93 41

ànecs, foie-gras i demés

Fa temps que volia escriure quelcom sobre una nova habilitat ramadera-industrial que va començar ja fa nou o deu anys al nostre país, a Agullana concretament. I ara consolidada definitivament aquesta activitat, m'he decidit a escriure i explicar en que consisteix, quina és la seva història, quina producció hi ha actualment, com evoluciona, i la incidència que té al nostre poble.

L'oca i l'ànec (seleccionats especialmen per això) presenten la particularitat que al ser sotmesos a una alimentació forçada i repetida en la que es sobrepassen llurs necessitats fisiològiques en energia, acunulen una part important d'aquesta energia en forma de grasses al interior del citoplasma de les cèl.lules hepàtiques, i el pes dels seus fetges augmenta de 8 a 12 vegsdes el seu pes normal. El producte final d'aquest procés el el famos "Foie-gras" de gran remon internacional i sempre present a les taules dels grans "goumets".

L'ànec, membre de la família dels anàtides, esdevé protagonista de relleu en les cuines europees i asiàtiques (xineses) de temps remots ençà. La majoria d'historiadors creuen que el procés d'engreixament obligat d'aquests animals té origen romà, i alguns s'atreveixen a precisar que fou el cònsul Scipio Matellus qui va inventar o descobrir el "Foie-gras" (fetge-gras), al tenir la genial idea d'hipertrofiar el fetge d'aquests animals engreixant-los amb figues. Amb aquest procediment s'augmentava el seu pes i el dels seus fetges i passats uns quaranta dies es sacrificaven i s'estreia el fetge, el qual revia un bany de llet amb mel. Així els fetges grassos es convertien en les joies més apreciada de la sumptuosa cuina romana.

En la mateixa època les figues foren substituïdes per ordi i farina de blat, i després del descobriment d'Amèrica per blat de moro, que es continua utilitzant actualment, Durant l'edat mitjana hom s'oblidà d'aquest fetge gras, ressucitat a França a les acaballes del segle XVIII. però fins a aquesta època (i encara més tard) "foie-gras" designava els fetges de diverses aus: polardes, ànesc, capons, oques, etc.. Solsament a partir de 1850, l'expressió "foie-gras" quedaria rigurosament reservada al fetge de oques i ànecs.

Al nostre país la història i tradició del fetge -gras és més recent, és cosa dels

R-31 Tipus d'ànec utilitzat per embocar.

nostres dies . A l'Alt Empordà, al poble d'Agullana, es realitzà la primera experiència fa uns anys, però lamentablement no es consolida. altres iniciatives més recents semblen tenir més èxit, com les portades a terme primer a El Far i la Bisbal, després a Sant Martí Sapresa i Sta Cristina D'Aro i més recentment a Vilanana i Serra D'Aro. També hi ha alguna altre experiència d'aquest tipus a la resta de l'Estat. A Navarra "Fallida" i recentment a Villarrobledo (Albacete).

Fent referència al'ànec concretament, cal dir que a Xina i en general a tots els països del Sud-Est asiàtic són grans productors d'ànecs (no embocats) des de temps remots; precisament un dels millors ànecs per embocar (el Mulard) és un híbrid, resultat del encreuament d'un "Pequinés" amb un "Barbarie". L'ànec és també un dels eixos de les tantes cuines de la immensa Xina .

Un altre país productor i consumidor per excelència és França , amb una gran tradició . Com a mostra d'això diré que hi ha un restaurant a París ("La Tour d'Argent") que amb els seus 400 anys d'experiència porta servits més de 600.000 ànecs "a la sang" amb una numeració que ha mantingut fins ara.

Altres països productors són també Hungria , Israel, Txecoslovàquia i Polònia que produeixen i exporten a França el 70% de les necessitats de les factories d'elaboració gal·les. Això vol dir que la producció d'ànec i oques és també possible a certes zones de la geografia del nostre país i particularment a la província de Girona, a condició de respectar les normes tècniques ja establertes en altres països , adaptant-les a la realitat de les nostres comarques.

A partir de la experiència fallida de "Ramaderia de La Muga S.A." d'Agullana (1976-1979) s'han creat al nostre país S.A.T., cooperatives i altres societats amb una producció total aquests darrers anys (1986) de cent mil ànecs aproximadament. Les primeres iniciatives foren les de la cooperativa "Coll-verd" situada a El Far, que començaren a principis de 1982, embocant els primers ànecs el

mateix any . També a últims de 1982 es formà la cooperativa "Cofoiégras" amb seu social a La Bisbal d'Empordà . Més tard a Sant Martí Sapresa es crava la S.A.T. "Mas Parés" (1983) . Tot seguit socis i productors (embocadors) d'aquestes entitats es deslligaven d'elles formant-ne d'altres, com són: la S.A.T. "El Molí" a Santa Cristina D'Aro (1984), "L'Anec Mut" a Vilanna (1985) , el "Don Pato" a Santa Cristina D'Aro (1985) i darrerament la S.A.T. "L'ANEC DE L'EMPORDA" a Serra de Daró (1986) . Cal fer esment que ara per ara el municipi amb una major producció d'ànec embocats a tot l'Estat espanyol és El Far d'Empordà, des d'on cada any aproximadament

25.000 ànecs surten a la venda per tot el mercat estatal.

Sobre l'aspecte tècnic de la producció d'anecs s'ha de dir que hi ha quatre etapes perfectament diferenciades entre elles. La primera és la cria dels reproductors, incubació dels ous i neixament dels pollets. la segona és l'engreix dels pollets fins a les 10-12 setmanes . Tercera; l'embocat manual dels animals durant 14-18 dies, amb un màxim de 150 ànecs per persona . La quarta i última consisteix en la matança i desplomat dels animals, refrigeració durant 24 hores i a continuació evisceració amb la separació del fetge seguit de l'acondicionament per la venda.

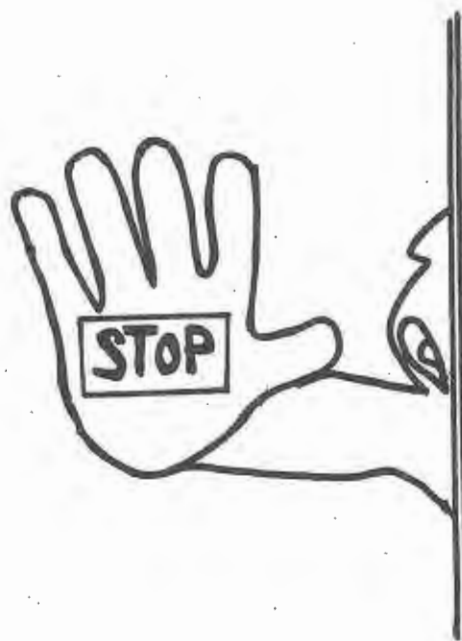
Passar a explicar detalladament aquestes quatre etapes em portaria molt de temps i moltes pàgines d'aquesta revista, i he pensat que fora millor deixar-ho per una altra ocasió.

JOSEP COLL i HOSPITAL

CONSELLS

- Contra Covardia, Fortalesa.
- Contra Debilitat, Força.
- Contra Encongimen, Audàcia.
- Contra Escarransiment, Generositat.
- Contra Estupidessa, Criteri.
- Contra Materialisme, Santadat.
- Contra mediocritat, Personalitat.
- Contra mentida, Veritat.
- Contra Ociositat, Treball.
- CONTRA PESSIMISMES, ALFGRIA.
- Contra Vilesa, Noblesa.
- Contra Xerrameca, Silenci.

efectes especials

Els efectes especials s'utilitzen per fer moltes grabacions professionals, per exemple en serials radiofònics. Es pot comprar discs d'efectes especials, però és més divertit grabar-los tú mateix.

Si es vol incloure efectes especials en un programa, és molt millor grabar-los amb antel.lació.

Aquí teniu algunes idees per montar efectes de so. No et preocupis si la primera vegada que els escoltes et resulten poc convincents, probablement serà perquè penses com ho has fet. Si els escoltes uns dies després et sonaran molt més realistes.

- * Una foguera: es pot fer simplement amb paper de celofant tot arrugant-lo molt a prop de micròfon.
- * Passes de cavall: per realitzar el "clip-clap" dels unglots d'un cavall s'han de golpear dos gots de plàstic. Sonarà molt més realista, si a més a més , el golpejes contra un recipient ple de graba.
- * Tro: per aconseguir el so d'un tro necessitaràs una fulla de metall i simplement agitar-la.
- * Ones del mar: Per fer aquest so es necessita una capsa de cartaró posant en ella un grapat d'arròs i agitar-la d'un costat a l'altre.
- * Passes: Pot aconseguir el cruixit de passes sobre la graba amb un didal apoiant-lo sobre una superfície de sucre.
- * Vent: Si bufes per dalt del micròfon sonarà com un vent fluix, però amb dos o tres persones al mateix temps aconseguiràs una gran tempesta.
- * Pluja: Punxa agulles al fons d'una capsa de cartaró ben prima , posa un grapat d'arròs i agita endavant i endarrera
- * Xerric d'una porta: per aconseguir aquest so necessitaràs un globus i amb les mans retorçar-lo.

Naturalment , és possible que no tot et surti a la primera però provant unes quantes vegades ho perfeccionaràs.

BELLESA

De segur que hauràs vist alguna vegada un anunci publicitari sobre els cabells: una noia, baixa d'un taxi i amb pas decidit, en realitat sembla que floti, i segura d'ella mateixa entra per una porta molt senyorial en una habitació on hi ha moltes persones. El seu cabell espès i brillant, es mou a càmera lenta seguint cadascun dels moviments de la noia. Què passa?!!!

Les altres dones s'ennueguen i els homes començant pel taxista i el porter contenen la respiració.

En canvi que aquesta escena només es dona en el cinema hi ha una cosa que sí que és certa: res com els teus cabells denota més el teu estil i la teva forma de pensar.

Si encara l'estàs buscant et passa com a la majoria de les dones: el pentinat ideal, aquell que et fa més maca, que és fàcil de pentinar, que sempre queda bé i que mai passa de moda, que fa destacar el tipus, i a més respecta la teva butxaca, existeix realment?

Probablement no. T'has de convèncer que el teu pentinat ideal precisament és aquell que més et satisfà, un pentinat amb el que et sentis bé.

Tot això és molt bonic però nosaltres no som perruquers, com podem saber quin és el pentinat que més bé ens està?

Ara et donarem uns quants consells per a que sàpigues el teu tallat ideal.

SI LA TEVA CARA ES RODONA:

En aquest cas els pentinats més adequats són: una cabellera amb serrell, laterals escalats, o el cabell de la part superior de la cara ondulat o arigit.

Els tallats geonètrics de line molt llisa et donaran un aspecte massa seriós.

SI LA TEVA CARA ES ALLARGADA :

Atú t'afavorixeran els pentinats buits, ondulats o arrisats que arribin com a màxim fins a la barbeta.

Les ratlles laterals i els tallats de costat també t'afavoreixen.

SI EL TEU ROSTRE ES QUADRAT:

Les ratlles laterals o el indicis de ratlle lateral trencant els rasos angulosos. No importa si tens els cabells llis o arissat. Sempre afavoreixen els tallats escalats, les melenes asimètriques i el manycap a la cara.

* Son estudiant de perruqueria i estètica.

LIZ UZIN

ESTHER RODRIGUEZ

ONA musical

En aquest apartat de la nostra revista parlarem de la música, de la música quemés s'ha punxat aquest estiu passat, l'estiu '86. Classificarem els temes endos apartats, els nacionals i els estrangers.

A la música nacional sense cap mena de dubte destaca un grup molt jove com és els HOMBRES "G" i els temes més punxats dels mateixos són: Marta tiene un marcapasos, El ataque de las chicas cocodrilo, Indiana Jones, Te quiero i d'altres més, tots ells inclosos en el seu darrer L.P. "La cagaste Burt Lancaster".

També un grup que feia temps que no s'escoltava va tornar a aparèixer aquest estiu, els MECANO i els seu tema Ay que pesado! Tampoc no podia faltar el galan de moda espanyol el senyor AGUSTIN PANTOJA i el tema super conegut Amores Normales

A l'apartat de la música d'importació un pilot de temes a destacar, pot ser el més popular va ser un tema del duet alemany MODERN TALKING, Atlantis is calling un tema molt sol·licitat, La cançó més enganxosa de l'estiu '86 ^{sens} dubte va ser Dancing in Paris de la senyoreta ANGEL produïda per Luís Cobos;

El rosset LIMALH torna a la vida discogràfica amb un altre super tema Colour all my days, ("Dona color als meus dies").

Altres cançons a destacar són: Tropique de MURIEL DACQ que va ser nº 1 a França, els noruecs de THE MONROES amb Stay with me, Jeanette, els dos temes de la MADONNA, Line Totell i Papa don't preach. KATRINA AND THE WAVES també van fer parlar amb el Sun Street, SCOTCH des de Itàlia ens portaven el Mirage, des d'Alemanya ALPHAVILLE el Dance with me i la C.C.CATCH amb el tema Strangers by night. Give me up i Rendez-vous respectivament dels senyors MICHAEL FORTUNATI i DINE, i un antic tema de la MADONNA ara versionat per M.C. MISTER "G" i DEJAY SVEN el Holiday Rap i per acabar un tema de finals d'estiu, la senyoreta ESPAGNA i la seva Noia fàcil (Easy lady)

*«Bon pa, bon vi,
bona taula i bona brasa,
és senyal de bona casa»*

OBERT DE 8 a 12

DIUMUNGES I FESTIUS

TOT EL DIA

(Tancat el Dimarts)

BAR - RESTAURANT - GRILL

**PA AMB TOMATA I PERNIL
CUINA CASOLANA - CARN A LA BRASA
«PLATILLOS» DE L'EMPORDÀ**

CA L'HEREU

Carrer Pau Casals, 6 - EL FAR D'EMPORDA

GINJAUME

&

QUINTANA

&

CASADEMONT

TREBALLS D'ENSILATGE EN GENERAL

transport i condicionament

Mas Garriga

EL FAR D'EMPORDA

TF 5631 33

CINEMA

guia de l'espectador

Una vegada acabat l'estiu, que és una època realment desèrtica pel cinema, entrem en la temporada d'estrenes i novetats diverses. Ara bé, com que les coses, sobretot pel que fa a taquilla no estan per aventures hem confeccionat una petita guia perquè no us agafin desprevinguts i us aixequin la camisa.

Els films estel·lars

El plat fort d'aquest hivern serà sens dubte "El color Púrpura" del multimilionari Steven Spielberg. Deixant de banda el seu estil habitual, ha realitzat una pel·lícula que recupera l'esperit dels millors melodrames de Hollywood, en el millor sentit de la paraula: bellesa i intensitat dramàtica. La història de la negra Celia, interpretada per la guardonada Whoopi Goldberg, que va descobrir les alegries i tristeses de la vida, arriba amb facilitat a l'espectador i a partir d'aquest moment aquest participa de les emocions i sentiments que Spielberg, amb gran sabiesa va col·locant al llarg de la pel·lícula.

Es cert que hi ha moments en que surten moltes flors i paisatges i es deriva cap a la cursileria; però la força de totes les altres escenes ho fan oblidar. A destacar el treball de l'actriu que dona vida a la cantant Shug; la labor dels

actors secundaris que en aquests cas no ho són gens recomanem anar-la a veure en versió original; és un esforç que val la pena.

Un altre film esperat i que s'ha estrenat a Madrid enmig d'una gran propaganda, és "La Misión". Film de caire històric, ha estat realitzat com una super producció. La pel·lícula està molt ben feta i dona molt espectacle, però al fons resulta freda. De fet el director Roland Joffé, que havia dirigit "Los gritos del silencio" acostuma a tractar temes durs i polèmics

amb una gran superficialitat. Així la història de "La Misión"; basada en l'enfrontament de dos homes, un capellà i un soldat en l'època de la colonització espanyola de l'Amèrica del Sud que al final s'uneixen per lluitar junts contra l'exercit portuguès; no acaba d'emocionar perquè els temes conflictius no es toquen amb profunditat, ni es veu clara la transformació del soldat que finalment també es fa capellà, ni es parla dels problemes del xoc entre dues cultures. A més en una escena absurda es preten que el capellà domina als indis només

tocant la flauta . Home!

Cinema espanyol

"Verther" la pel·lícula de Pilar Miró presentada al festival de Venècia; és un film intimista que explica la relació entre el mestre d'un poble d'Astúries amb una dona casada, però mirat des dels ulls i el punt de vista d'un nen que observa tot el que passa al voltant i es converteix en el veritable protagonista de la pel·lícula.

Cal treure's el barret davant la magnífica direcció d'actors que fa la Miró, que aconsegueix treure molt de suc a bèsties escèniques com Eusebio Poncela i Mercedes Sampietro.

"La mitad del cielo" és la pel·lícula guanyadora del festival de Sant Sebastià i la veritat es que ho és merescudament. Es un film sorprenent que a partir d'una història molt senzilla; una noia de poble muntanyenc fracassa en el seu matrimoni i fuig a Madrid on triomfa socialment obrint un restaurant per la gent rica; va desenvolupant moltes històries paral·leles que el converteixen en molt complexe. La barreja de fantasia i realitat donen al conjunt un aire màgic i una força dramàtica molt interessant. Hem de ressenyar que estem en un país de grans actors, doncs en Fernando Ferran Gómez i la Angela Molina fan un recital. Atenció a Margarita Lozano, veterana actriu que estava exilada a Itàlia i que si s'aprofita es convertirà fàcilment en el Paco Rabal en femení.

"27 hores" és un molt interessant pel·lícula de Nacho Armendariz, que explica les aventures en un dia en la vida d'un jove basc. Film dur i desesperançat, reflexiona sobre qüestions molt reals i actuals i posant a judici tota una sèrie d'actius vitals tant dels joves com dels adults.

"Tras el cristal". Aquest film d'Agustín Villaronga és una gran obra de cinema inquietant i morbòs, i és radicalment diferent de totes les pel·lícules a que ens tenia acostumats el cinema espanyol. Un a història perfectament estructurada, descriu la degeneració de la ment humana fins arribar a límits insospitats. Fotografia inquietant, ambients depressius i escenes d'una força poc habitual, encara que en alguna ocasió hi hagi excés d'histerisme.

Fantàstic i d'aventures

Els afeccionats i no afeccionats al gènere, petits o grans, no s'han de perdre res del que ve a continuació. "Big trouble in little China" . Acció, aventures, dolents orientals, herois xinesos, el noi i la noia. Efectes especials i moviment a tot tren. Passen tantes coses que a vegades l'espectador pot sentir-se agobiat, però malgrat això el resultat és bó. John Carpenter director de "La cosa", "Starman" ha fet aquí una pel·lícula per avassallar i deixar sense respiració als espectadors.

"Aliens" Una mena de continuació de la Famosa "Alien " . La supervivent torna al planeta del monstre amb un equip de persones preparat per eliminar-lo . Més acció que terror, i un ambient opressiu que posa nerviós a qualsevol, ja que tota la pel·lícula es situa en un món especial i en les persecucions del monstre.

"Blue Velvet" . La pel·lícula guanyadora del festival de Sitges. Dirigida per David Lynch que alguns recordaven per "L'home elefant" i d'altres per "Eraserhead" , és un film que afortunadament deixa de banda les tripes , la sang i el fetge , i es dedica a pressionar psicològicament a l'espectador provocant-li una sensació d'angúnia i de perill imminent .

"Los inmortales". Christopher Lambert, famós per "Greystoke" , interpreta a un escocès del segle XVI que descobreix que és immortal i que en l'any 1986 s'enfronta a base d'espasa al seu pitjor enemic, immortal com ell. Efectes especials ben mesurats, lluites espectaculars d'espasa, acció continua , són elements que fan que el film aconsegueixi fer passar una bona estona, encara que el final sigui molt estúpid.

Conversacions entre Josep M Ibañez
i Pere Valent.

* Els autors calculen que s'han passat més de 12.000 hores en les sales cinematogràfiques.

oooooooooooooooooooooooooooo

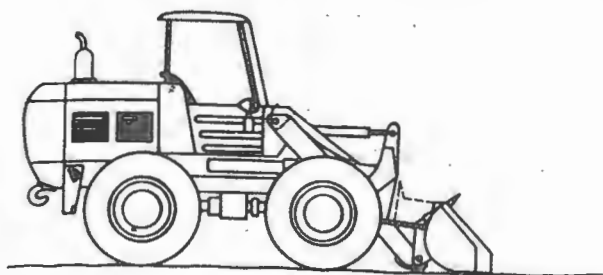
La Lluna

PUB-DISC

CARRER AMPLE, 17 - FIGUERES

SALVADOR SERRA, S.A.

camós

In-Out musical

La situación internacional de la música "moderna" puede dividirse en dos partes bien diferenciadas entre sí: por un lado existe la música cara la masa, para la mayoría, también denominada Música comercial. Por otro lado está la Música de minorías, para elitistas, pijos i snobs i demás fauna modernilla. En ambas vertientes, se observa claramente la crisis de ventas, crisis de creatividad, i crisis de casa todo.

Con tanta depresión no es de extrañar que la industria del disco intente hacer tragar al público toda clase de montajes indecentes, caso de Sigue Sigue Sputnik que son un claro exponente de la mediocridad que se respira actualmente.

Quien nos iba a decir tres o cuatro años atrás, que con la excusa del postmodernismo, el año 1986 nos iba a deparar tantos reciclajes i tantas historias revivalistas, como por ejemplo el "Nuevo Jazz", que en el fondo no es más que una excusa para que los "Connaisurs" i los amantes de la vida en blanco y negro puedan amarcarse sus puntos en las barras de los clubs selectos.

Se puede hablar también de la nueva psicodelia i de la vuelta a las raíces (por cortesía del "Nuevo Rock Americano") que han hecho posible la aparición de cientos de grupos, que de la noche a la mañana retroceden 20 años en el tiempo i exploran, copian y reciclan la música que se practicaba por entonces. Resulta paradójico que esto sea lo más nuevo de este año. Naturalmente la música comercial, sigue con lo suyo, introduciendo constantemente en el mercado nuevos grupos e interpretes, lo más guapos posible, más o menos interesantes y que tocan o cantan lo que haga falta según sople el viento de la tendencia musical del momento.

ya que aquí se ha dividido radicalmente en dos el panorama musical y se ha dado una visión general bastante pesimista, sería lógico aportar soluciones al problema y pero por desgracia resulta hartito difícil hacerlo.

Lo ideal sería volverlo a empezar todo desde cero, pero el mundo musical ha llegado a un punto en que esto resulta imposible. Es el eterno problema: se necesita un punto de apoyo, un punto de referencia, para iniciar cualquier nueva idea.

así, volvemos a caer en el mismo círculo cerrado de definiciones del tipo: aquí está el nuevo...; esto es el revival de ... y otras expresiones por el estilo; considerable parte de culpa en esta situación, la tienen los críticos i periodistas musicales que ostentan el poder de encumbrar o hundir a un grupo. Un ejemplo claro

y próximo es el caso de "Derribos Arias", grupo vasco madrileño que en los años 82-84, en plena movida Madrileña, practicaba una música muy interesante y, algo muy raro en estos lares, casi totalmente original. Puesto que no sonaba nada conocido. Cuando hicieron su aparición en la escena nacional, encuadrados en las llamadas "Hornadas Irritantes" la crítica musical se volcó en ellos como si fueran la octava maravilla y cayeron en la trampa; así, si una revista musical decía que "Derribos Arias" serían lo más si añadieran sección de viento a su música, al mes siguiente añadían sección de viento.

Con todo esto, cuando apareció su primer LP, eran tantas las concesiones que el contenido dejaba mucho que desear y estaba muy alejado de lo que se pretendía en un principio. La prensa la tomó con ellos, cayeron en picado y terminaron por separarse. Casos como este, grupos marcados por las opiniones de la crítica los hay a montones: Ilegales, Radio Futura, Golpes Bajos, etc.

Todo este análisis, es incompleto y parcial puesto que es imposible resumir la situación en un par de páginas y hay algunas palabras que simbolizan perfectamente la escena actual: Apatía, Conformismo, y Cinismo.

Y es que los creadores siguen anteponiendo las ideas de los demás a las suyas propias.

Dicho todo esto yo voy a oír tranquilamente la segunda cara del disco de grandes éxitos de "Silver Convention".

RODRIGO DE SASTROSO.

* El Señor De Sastroso, en la seva encarnació real es guitarrista (guitarra baixa) i Compositor.

LOGICA INFANTIL

enja ... et tornaries on!! A veure com ho tot sol?

VEUS! com en saps!!! Ara torna, au!

**alçats
arbonell**

**sabates
especials
per a**

Plantilles ortopèdiques (home, dona, nen)

SERVEI DE REPARACIÓ

SABATES A MIDA

c/ RUTLLA, 33
OLIVA, 31

FIGUERES

Telèfon 50 54 29

agricultura

SAIGA

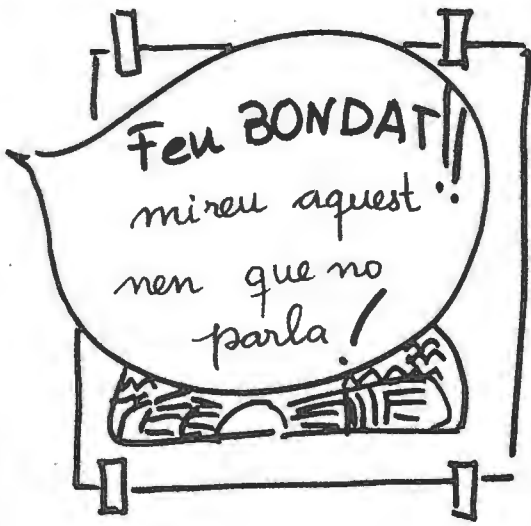
ramaderia

aplicacions hidràuliques

Carrer de la Creu, 8
Tel. 21.43.02
GIRONA

Ctra. N-II Km. 720,1
Tels. 47.64.10 - 47.64.09
FORNELLS DE LA SELVA

Carrer Vilallonga, 9
Tel. 50.13.15
Carrer Mar, 5
Tel. 50.40.58
FIGUERES

ES QUE
ÉS DE
PAPER,
senyoreta

QUÈ VOLS
SER QUAN
SIGUIS GRAN?

jo, mmm, m
papa

Qui s'ha menjat
el pastís?

jo no
sóc!!!

sempre
gràcies,
sem pre
gràcies!

SENYORETAA
m'estira
la cua!!!

ROSA MARI CERVERA

* Es mestre i jura que tot el dibuixat són experiències viscudes. POBRETA !!!!

DAILY COGOLLO

El diari dependent alcoholic de la matinada

DIRECTOR: En Jaume, però està a les Bahames amb la secretària.

SECRETARIA: Està a les Bahames suportant a n'en Jaume.

Aquest diari té un grau tan elevat d'estupidesa que només pot ser superat per vosté al llegir-nos.

Els dos homes que més remenen les cireres, Ronaldito Reagan i Mijail Camerad Gorbachov, han decidit celebrar la seva cimera a El Far d'Empordà. En la seva visita de recoinexement, van declarar: "Estem a favor de la pau, la distensió i la concòrdia", mentre es donaven fortes puntades de peu i es destrossaven les orelles a grans mossegades. Més tard al bar del po-

ble van rematar la jugada dient: "Aquest poble ens agrada molt, i si algún día ens decidim a fer la guerra serà el primer que nucleitzarem, per estalviar-vos sofriments. Naturalment els elfarencs estàn d'alló més agraïts.

POLITIQUERIES

.El president del Govern Felipe González va dir sobre el cas Rumasa, que la culpa era de l'oposició i en Fraga va respondre que d'aixó res, que havia estat en Carrillo, el qual va dir que perquè no li preguntaven a n'en Roca que diu que li va dir en Pujol.... no si al final la culpa serà meva!.

.El senyor batlle d'El Far va contestar l'altre día a una pregunta de l'oposició sobre els gossos sense amo, dient: "Aixó s'acabarà l'any de la fam".

MARGINALS

. Noticia chachi: Uns tios manguis donen un pal em un bancata i se les piren abans no arribi la pasta amb els carros i els pringuin al trullo. La pasta que s' han adicao esta calenta.

SOCIALS

. La Conya. Un allau de turistes va envair El Far aquest estiu. Es veu que van confondre les obres del Centre Social amb les ruïnes d'Empúries.

.Les suscripcions a aquest diari han augmentat notablement des de que regalem entrades per la missa del diumenge de Festa Major

Ens sembla increïble que vosté hagi arribat fins aquí. Es un miracle, tant com el fet de que surti aquest diari despés del que vam fer l'any anterior. Prometem escriure un tercer exemplar encara que sigui des de la presó.

CIENCIA

. Experimentadors i científics del E.E.U.U. han realitzat un encreuament entre un porc i un voltor i el resultat ha estat un polític. De fet, aixó, aquí, ja ho sabíem.
 . Segons el prestigió Doctor Jiménes del Ozo, no existeix cap criatura intel.ligent en la nostra galàxia, incloent la Terra.
 . Investigadors de la Generalitat detacats a El Far treballen intensament per establir una connexió entre el consum de mongetes i la producció de pets per metre quadrat.

HUMOR

. D'aquí a tres anys el Centre ja sera acabat. I no ens passem si ho posem en l'apartat d'humor.

POLVOS TALCO AUSONIA

EL MILLOR CONTRA
 ESBORRAMENTS D' ENTRECUIX
 MATA INSECTES I ESCARABATS
 POSI POLVOS A LA SEVA VIDA

ESPORTIVES

. El poble d'el Far està revoltat. Els focus del nou cam de fútbol de Figueres deixen a tothom enlluernat, provocant múltiples incidents desagradables. En M.P.O., ramader, ens diu des de l'hospital: "Encegat, vaig intentar munyir al toro, i ja em pots veure." Més greu és el cas de C.T.A. que igualment encegat, va confondre la seva dona amb la seva amant i sense més ni més li va dirigir una sèrie de comentaris picants de difícil reproducció.

De la plantofada que va rebre encara rodola.

S'amenaga amb enviar un escamot de guerra compost pels millors xavals especialistes en lús de la fona i el tirapedres.

DIVERSOS

. Un pagés planta un telegrama i li surt un pal de telèfon. Una desconsideració, havia d'haver nascut un pal de telègrafs. Estem indignats!.

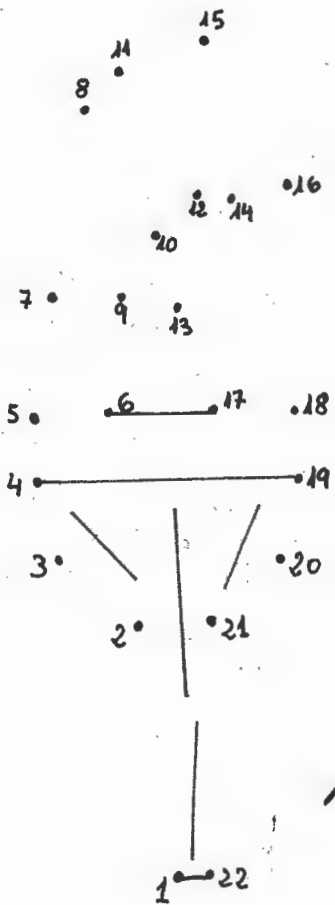
. L'ambaixador del Japó us anuncia que:

. Pensament nocturn: Podem penedir-nos fins i tot d'haver-nos penedit del nostre penediment.

. El blanc més blanc, senyora, és avui dia el blanc nuclear. Renti les robes delicades a Txernòbil.....

PITU SANTOS

Unint els punts correlativament apareixerà un dibuix

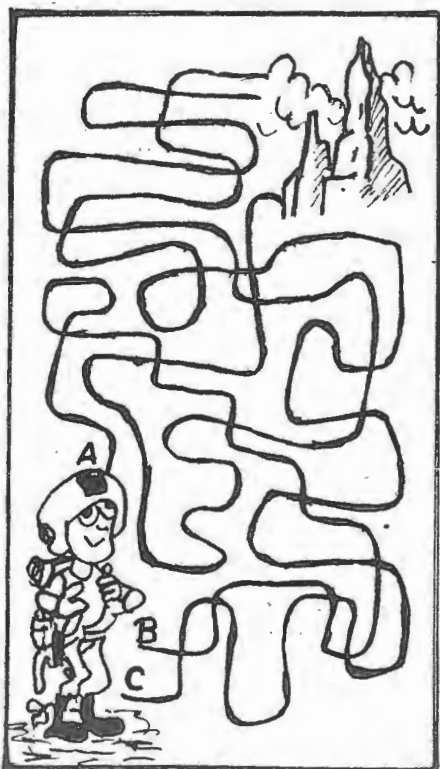

Cerca en aquesta sopa de lletres, el nom de cinc pobles de la rodalia d'El Far d'Empordà.

F	O	R	T	A	V	I	L	O	R	A	N	A
I	O	T	A	M	S	R	X	H	S	L	B	I
E	L	R	P	O	A	B	R	C	A	L	M	I
V	I	L	T	E	I	N	M	O	N	A	E	X
S	R	C	O	I	I	J	L	R	H	M	V	P
E	M	L	R	S	A	I	V	E	D	A	O	L
I	F	O	L	I	P	Q	I	L	F	L	A	I
T	E	M	I	M	D	L	O	I	I	P	T	
D	A	A	R	C	A	S	A	L	I	V	T	A
C	F	Z	S	P	O	R	T	F	I	G	V	I
N	O	K	A	T	E	S	E	H	O	L	P	N
T	U	B	O	R	T	C	N	M	I	F	O	R
J	O	T	H	J	I	O	I	V	I	L	A	S
C	I	M	R	L	I	A	M	S	D	M	F	H
K	P	R	I	U	M	O	R	S	A	T	U	L

P
A
S
S
A
T
E
M
P
S

Laberint

ET CONVIDO

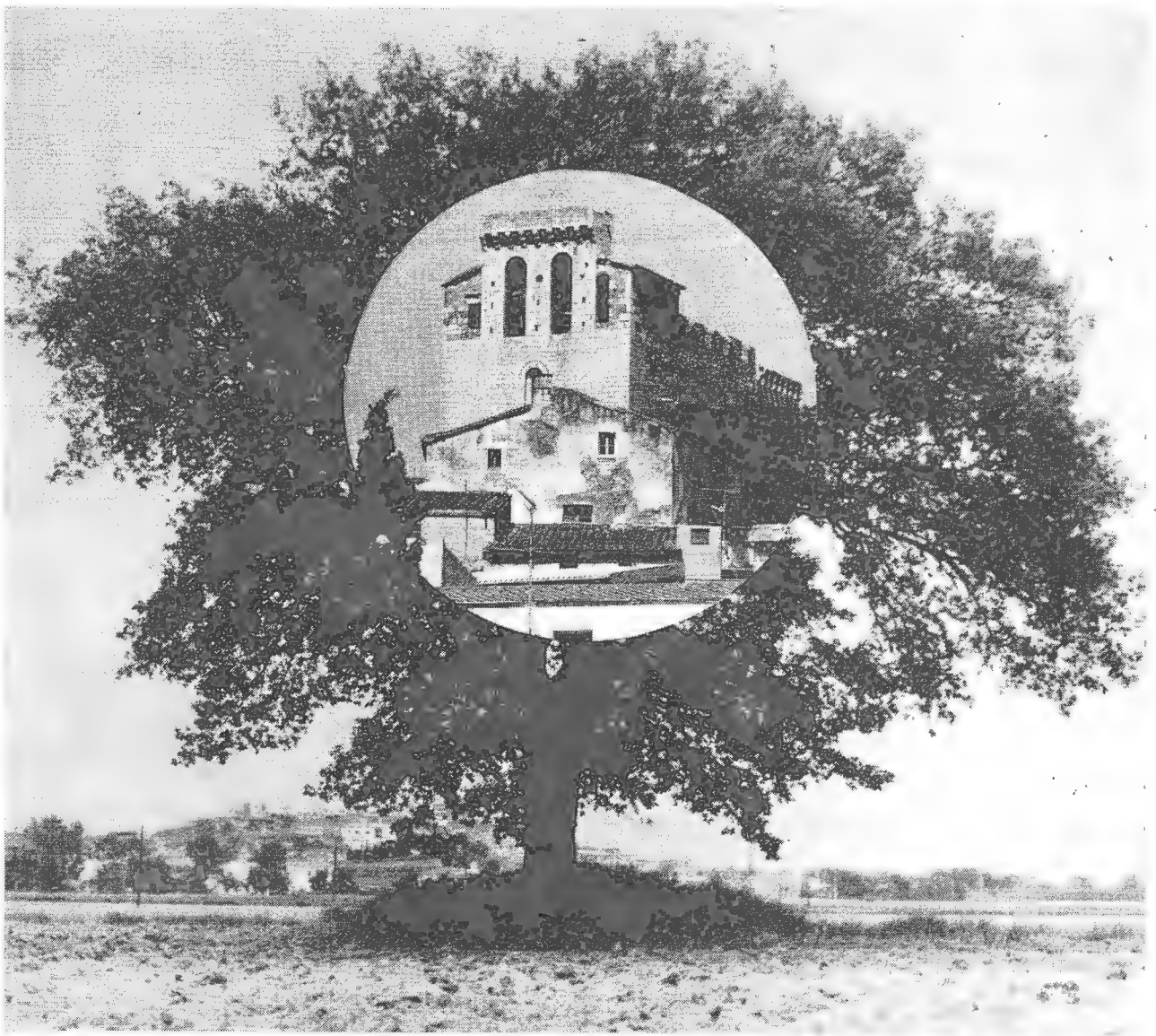
A PASSAR UNA

BONA ESTONA !

- Quin camí portarà a aquest alpinista fins el cim de la muntanya?

ELVIRA DUCH
FINA FARRERO

Passatemps

JOC DE LES DIFERÈNCIES.- En el dibuix de la dreta hi ha 7 diferències. A veure si les trobeu?

F O L R I T A D A L E R E P
 O M K E I J V O R B I V A F
 R O R L A U R E S M O L M N
 T N S U X A M L C I A G I A
 I B E F H I A O L U T A V R
 A S T P E L S M R O S E S T
 B O S I B L A N O S B L U R
 H E I M S E R E U G I F A E
 P A U L B O A C V I S A C B
 J A R E F I C A B A N E S A
 T R A L B O H A M I P A S L
 L I N V E V I L S O M U S I
 C I A M I F O A A T A M E V
 I S A P O L U L D R E H I J
 M A L O R T L V I X A L M A
 E C V I L A S A C R A E L O
 R L A D M L U M O K I L I O
 I O M A O B U R I F E P R U
 V I L A T E N I M O R U B I
 A I C A L L A B R I L A D R
 V S I R S O Q I L A B E R T

SOPA DE LLETRES

Llegint en horitzontal, en vertical i diagonal heu de localitzar 15 pobles que es veuen des del campanar d'El Far d'Empordà.

ENDEVINALLES

- ① Llarg, llargprim
parent de'n Prim
si mans tenia
llebres agafaria.
- ② No és pebre però cou
té barba i no és home.
- ③ Tinc tall
i no menjo mai
- ④ Un home molt alt i grós
que no té cara ni os.
- ⑤ Blanca de naixement
verda d'inclinació
i ara per mala sort
sóc més negra que el carbó.
- ⑥ No és carn ni peix
i piula quan neix.

(Solucions a la pàgina final)

JORDI PICAÑOL

ELVIRA DUCH
RICARD ARNALL

electrotècnica —————★

★————— estels

Ricard Arnall i Jaume Parrot

reparació i instal·lació de tv.
ràdio, antenes i sonorització

c/. Abat Rigau, n.º 18
Telèfon 50 81 96

VILABERTRAN

fotografia
OLIVA

bateigs comunions revelats carnets
reproduccions catàlegs

Especialitat en reportatges de noces i foto infantil

Venda i assessorament de material foto-cine

Sant Llàtzer, 13 - Telèfon 50 96 96

FIGUERES
(Girona)

CAIXA RURAL

PROVINCIAL DE GIRONA

Caixa Qualificada número 37 C

Membre del Consorci Nacional de Caixes Rurals

Entitat col.laboradora del
BANC DE CRÈDIT AGRÍCOLA

a FIGUERES, Plaça Comerç, 5